

Országgyűlés Hivatala

Az Országgyűlés
Sport- és turisztikai bizottsága

Irományszám:

H/2919/ko

Érkezett: 2007 JÚN 12

Bizottsági módosító javaslat

*Dr. Szili Katalin asszonynak,
az Országgyűlés elnökének*

Helyben

Tisztelt Elnök Asszony!

A Házszabály 94. § (1) bekezdése és 102. § (1) bekezdése alapján **a Sport XXI. Nemzeti Sportstratégiáról szóló H/2919. számú** határozati javaslatához (a továbbiakban: Javaslát) a következő

bizottsági módosító javaslatot

terjesztem elő:

1. A Javaslát „**I.2. A SPORT TÁRSADALMI-GAZDASÁGI SZEREPE**” pontja az alábbiak szerint módosul:

„Érdeemes megvizsgálni egy példán keresztül, hogy a „sportos” életmódnak milyen pozitív hatásai lehetnek a gazdaságra és a társadalomra. A sportoló lakosság arányának **[24 %-ra]24%-ra** történő növelése csaknem 6 milliárd Ft megtakarítást eredményezhet csupán a táppénzkiadások terén. Emellett csökkennek az orvosi ellátás, valamint a gyógyszerár-támogatás költségei, az összgazdasági termelési növekedés terén pedig a kieső napok száma jelentősen csökken. Az egészségesebb társadalomnak magasabb a termelékenysége, növekszik a produktivitása.

A „sportgazdaság” becsült árbevétele hazánkban évi 350 Mrd forint, mely a korábbi évekhez viszonyítva piacbővülést mutat. Az állami költségvetésbe a sportszektorban nyereségesen működő cégek által 2,1 Mrd Ft társasági adó kerül, a végső sportfelhasználás révén pedig 60 Mrd Ft **[ÁFA]áfa**.

Jelentős tételnek tekintendő a sportban foglalkoztatottak **[SZJA-ja]szja-ja**, mely meghaladja éves szinten a 10 Mrd Ft-ot. A sportágazat ezzel nettó költségvetési befizető, a nemzetgazdaság bevételeinek **[0,9 %-át]0,9%-át** e szektor termeli. A sportvállalkozások több mint 25 ezer embernek adnak főállásban megélhetést. A sportban foglalkoztatott személyek száma is jelentős, közel 23 000 fő, ami a nemzetgazdaság összes foglalkoztatottjának **[0,9 %-a]0,9%-a**.”

2. A Javaslát „**I.3. A SPORT MINT ESZKÖZ – SPORTOLÓ NEMZET**” pontja az alábbiak szerint módosul:

„A magyar társadalom megítélése szerint kiemelkedő fontosságú a sport minden területe. Ugyanakkor a magyar sport jelenleg „féloldalas”: míg a versenysportban a legsikeresebb országok közé tartozunk, addig a lakosság háromnegyede mozgásszegény életmódot folytat, s részben ennek eredményeként rendkívül rossz az egészségi állapota. A magyarok sportban

való aktív részvétele lényegesen alacsonyabb, mint Európa más országaiban, a **[kelet-közép európai]kelet-közép-európai** régióban is csak a középmezőnybe tartozunk. Sajnos figyelmen kívül hagyjuk azt, ami az Egészségügyi Világszervezet (WHO) 2003-ban „Health and development through physical activity and sport” címmel kiadott dokumentumában megállapításra került, miszerint minden egyes dollár, melyet a fizikai aktivitásba fektetnek, 3,2 dollár megtakarítást jelent az egészségügyben!

A Sportstratégiában megfogalmazott jövőképet úgy alakítottuk ki, hogy Magyarország – sportnemzet státuszának megőrzése mellett a társadalom jóval szélesebb rétegeit bevonva – belátható időn belül sportoló nemzetté is váljon.

Cél tehát, hogy a sportos életmód érdekében aktivizáljuk az embereket és ezáltal:

- javítsuk a magyar polgárok életminőségét; javulást érzünk el a népegészség terén;
- életvezetési és **[probléma-megoldási]problémamegoldási** képességek fejlesztésével a felgyorsult világ kihívásaira
- segítsünk felkészíteni az ifjúságot;
- hozzájáruljunk a közösségi, családi kapcsolatok erősítéséhez;
- növeljük a foglalkoztatottak és a társadalom produktivitását;
- csökkentsük az egyenlőtlenségeket, ezzel hozzájáruljunk a hátrányos helyzetű társadalmi csoportok integrációjához.”

3. A Javaslat „**I.4. SPORTNEMZETI STÁTUSZUNK MEGTARTÁSA**” pontja az alábbiak szerint módosul:

„A magyar sport az egyetemes magyar kultúra része. Az Európai Unióhoz való csatlakozásunk kapcsán leggyakrabban – Nobel-díjas tudósaink mellett – az ország kiemelkedő eredményeket produkáló sportját emlegették értéként, amelyet „magunkkal vittünk” az Európai Unióba.

Az Európai Sport Charta és a Sport Etikai Kódexe alapján váljon minden olyan sportoló, tanár, edző, versenybíró, sportszakember, sportvezető, sportorvos a magyar fiatalok példaképévé, aki:

- tevékenységével hozzájárul az egyén és társadalom fejlődéséhez;
- eredményeivel, magatartásával hozzájárul a sport önkéntes és mozgalmi jellegének fejlesztéséhez;
- **[nem csak]nemcsak** a sportban, hanem más terület(ek)en – a tanulásban, oktatásban, kultúrában, az egészségügyben, a szociális területeken, a település- és területfejlesztésben, a környezetvédelemben, a művészetekben – is kimagaslót alkot;
- fizikai és erkölcsi integritásával képes a sportolói lét szimbólumát megtestesíteni, a sport
- integráns helyét a társadalmi-kulturális fejlődésben biztosítani;
- sportolói tevékenységét megingathatatlanul a fair play által képviselt etikai elvekre mint zsinórmértékre építi, mely magába foglalja egyrészt a barátság eszméjét, mások tiszteletben tartását, a megfelelő szellemű játékot, másrészt elveti a csalást, a szabályok kijátszását, a doppingszerek használatát.”

4. A Javaslat „**I.5. A SPORT EURÓPAI UNIÓS ÉS NEMZETKÖZI VONATKOZÁSAI**”, „**2. Európa Tanács**” pontja az alábbiak szerint módosul:

„Az ET 46 tagországot magába tömörítő kormányközi szervezet, amely az EU-tól független és elsősorban kulturális, emberi jogi és egyéb szociális témákban ösztönzi a tagállamok együttműködését. Az ET legmagasabb szintű döntéshozó szerve a Miniszterek Bizottsága,

amelynek munkáját a sport területén három szakmai bizottság segíti. Ezek munkájában az állami sportigazgatás aktívan részt vesz. A három bizottság:

- A 2007-ben létrejövő Sport Részegyezmény koordinációs szervezete (volt CDD, Sportfejlesztési Bizottság), amely alapvetően sportpolitikai kérdésekkel foglalkozik.
- Két kormányközi szakértői bizottság, kapcsolódva ahhoz a két sport tárgyú nemzetközi konvencióhoz, amelyeket 1990-ben Magyarország is aláírt:
  - o 1987: Európai Egyezmény a sporteseményeken, különösen a **[labdarúgó mérkőzéseken]** labdarúgó-mérkőzéseken megnyilvánuló nézői erőszakról és nem megfelelő viselkedésről,
  - o 1989: Európai Egyezmény a mesterséges **[teljesítmény-fokozó]** teljesítményfokozó szerek használata ellen.

Az EU bővítése után az Európa Tanács tagországainak még mindig csak alig több mint a fele EU-tag, a jövőben tehát továbbra is az ET marad a sportegyüttműködés egyik fő fóruma.”

5. A Javaslat „I.5. A SPORT EURÓPAI UNIÓS ÉS NEMZETKÖZI VONATKOZÁSAI”, „5. Kétoldalú kapcsolatok” pontja az alábbiak szerint módosul:

„A külföldi partnerszervezetek, sportminisztériumok, illetve sporthivatalok figyelemreméltó projektjeiről, sikeres pályázatairól, fontos fejlesztéseiről az állami sportigazgatás szakemberei a szakirodalomban, interneten, továbbá nemzetközi fórumokon értesülhetnek. Kiemelt téma lehet például egy-egy újszerű, hasznos projekt, sporthivatalra vonatkozó új jogszabály, rendelet vagy irányelv, jelentős nemzetközi sporteseményre benyújtott pályázat, illetve annak előkészítése, egy-egy tárcaközi együttműködés az egészségügyi prevenció terén[,] vagy a sporttal kapcsolatos más területen.”

6. A Javaslat „II.1. A SPORT EGYES TERÜLETEINEK HELYZETE”, „1. Iskolai testnevelés és diáksport” pontja az alábbiak szerint módosul:

„A gyermekkori sportolás bizonyítottan pozitív hatással van a felnőttkori sportolási hajlandóságra. Az iskolai testnevelés és diáksport jelentősége tehát a korosztály fogékonyságában rejlik. A közel másfél millió diák többsége kizárólag iskolai keretek között, a **[testnevelés órán]** testnevelésórán, illetve a tanórán kívüli sportfoglalkozásokon végez rendszeres testmozgást, pedig itt kellene tudatosítani a sportos, egészséges életmód fontosságát.

A testnevelésóra elsődleges célja a gyermekek mozgáskultúrájának fejlesztése, megfelelő fizikai kondíciójának megteremtése, miközben a diáksport-foglalkozások szabadidős célokat szolgálnak, élvezetes sportolási lehetőséget biztosítanak. Sajnálatos tény azonban, hogy a gyermekek 75%-a kizárólag a testnevelésóra keretében végez rendszeres testmozgást, mely nem alkalmas minden, a korosztály szempontjából jelentős feladat ellátására. Ennek elsődleges okai között találjuk a testnevelő tanárok motivációjának hiányát, és a pénzügyi, adminisztrációs nehézségeket. A tanórán kívüli sportfoglalkozások rendszere nem egységes szemléletű, és ebben az esetben ez egyértelműen a minőség javulását és a célok elérését akadályozza.

A diákolimpia versenyrendszerében a diákok 19%-a vesz részt. Sportegyesületi keretek között a szövetségi versenyrendszerben 90 ezer 18 éven aluli versenyengedéllyel rendelkező versenyző sportol, vagyis a diákok csupán 6%-a. A két rendszerben résztvevők között van átfedés, de a nagyobb számú igazolt versenyző csak a diákolimpiai országos döntőkön

jelentkezik (35-40%). Problémát jelent az igazolt és nem igazolt versenyzők közös versenyeztetése.

A diákolimpia tömegeket megmozgató volta ellenére nem kényszeríti eléggé a diákokat a rendszeres testmozgásra.

Az életkor emelkedésével csökken a sportolási intenzitás. A magyar serdülők nemzetközi viszonylatban is nagyon keveset mozognak, melynek következtében állóképességük is romló tendenciát mutat. Ez elsősorban a XX. század végén megjelenő **[szocio-kulturális]szociokulturális** okokra vezethető vissza. Míg korábban a sport „konkurenciája” csupán a továbbtanulás volt, mára a számtalan szabadidő-eltöltési lehetőség miatt kevesebbet mozognak a diákok (mozi, számítógép, televízió, pláza stb.).

Az igazolt sportoló fiatalok fizikai állapota is romlott az elmúlt években. Ezt a szakemberek a korai sportági specializálódásnak és a környezeti hatásoknak tulajdonítják.”

7. A Javaslat „II.1. A SPORT EGYES TERÜLETEINEK HELYZETE”, „2. Szabadidősport” pontja az alábbiak szerint módosul:

„A szabadidő eltöltésekor a sportolás nem élvez prioritást, szemben például az otthoni **[TV-nézéssel]tv-nézéssel**, amelyre a felnőtt lakosság 144 percet fordít naponta. Az emberek alacsony sportolási hajlandóságukat elsődlegesen a szabadidő hiányával magyarázzák. A felnőtt népesség csupán 16%-a végez sporttevékenységet, ha azonban szűkebb értelemben vesszük a sportolást (min. heti 2 alkalom és min. fél óra alkalmanként), akkor a felnőtt népesség mindössze 9%-a sportol. Egyes kutatási eredmények ennél alacsonyabb részvételi hányadot is mutatnak.

A jelenleg nem sportolók 38%-a szeretne valamilyen formában sportolni. Ez egy minimum 900 ezer fős mozgósítható, megerősítésre és lehetőségre váró potenciális réteget jelent.

A szabadidős sporttevékenységet végzők (szabadidő-sportolók) nagy része nem szervezeti keretek között végez testedzést. Az ő elérésük a sportpolitika által eddig esetleges volt. Jelenleg még a népesség kis hányada képes megfizetni az utóbbi években fejlődésnek indult, a specializálódott szolgáltatók által nyújtott sportolási lehetőségeket (pl. fitness terem, **[squash pálya]squashpálya**). A valóban aktívak számára a sportolás vásárolt szolgáltatás lett.

Szintén probléma, hogy a munkaadók még nem kellő mértékben ismerték fel azt, hogy a munkavállalók egészségének megőrzése közös érdek, amelynek fontos eszköze lehet a szabadidős sporttevékenység.”

8. A Javaslat „II.1. A SPORT EGYES TERÜLETEINEK HELYZETE”, „3. Versenysport, utánpótlás-nevelés” pontja az alábbiak szerint módosul:

„Jelenleg Magyarországon a versenysportot az **[olimpia-centrikusság]olimpiacentrikusság** jellemzi. Magyarország az **[Olimpia]olimpia** eddigi történetében összesen 452 érmet szerzett, valamint 430 helyezést ért el. Az érmek számát az országok méretéhez és gazdasági helyzetéhez viszonyítva ezzel a legjobb hat között szerepelünk.

A sportban a legjelentősebb világesemény a világszerte óriási **[média-érdeklődéssel]médiaérdeklődéssel** kísért olimpia, amelyen több mint 200 ország versenyzői vesznek részt. A Magyar Olimpiai Bizottság meghatározó szerepet tölt be a magyar sportéletben, az olimpiai felkészülésben, az olimpián való részvétel biztosításában.

Hazánkban a versenyengedéllyel rendelkező sportolók száma körülbelül 200 000, ennek mintegy fele gyermek. A legnépszerűbb, legnagyobb közösségteremtő hatással bíró, legtöbb

gyermeket és felnőttet megmozgató sportágak nemzetközi szinten is a labdajátékok. A hazai hagyományokkal rendelkező hat labdajáték (jégkorong, kézilabda, kosárlabda, labdarúgás, röplabda, vízilabda) versenyengedéllyel rendelkező sportolóinak száma összesen mintegy 138 000 fő.

A sportági szövetségek feladatainak ellátásához szétosztott, a sportágaknál összegeként megjelenő állami támogatások összege 2003-ban 4 Mrd forint volt. Az egy főre jutó támogatás összegének szórása sportáganként jelentős, 3 000-300 000 Ft/fő támogatás között mozog.

A verseny-, élsport minőségi utánpótlás-nevelés céljainak széles tömegbázis megteremtését biztosító Sport XXI. Utánpótlás-nevelési Programban 70-75 ezer gyermek, a tehetséggondozásra létrehozott Héraklész Bajnok Programban 1300 tehetséges sportoló, illetve 112 edző, a Héraklész Csillag Programban pedig mintegy 400 tehetséges sportoló vesz részt. Az utánpótlás-nevelésből kieső, a versenysportból lemorzsolódó gyermekek sportolási lehetősége nem biztosított, azaz az átjárás a szabadidősport irányába jelenleg megoldatlan.

Az állam fenntartja példaértékű jutalmazási rendszerét, ennek megfelelően elismerésben és megbecsülésben részesíti a kiemelkedő eredményeket elért sportolókat és szakembereket.

A fogyatékossgal élők sportja eszköz kell, hogy legyen a társadalmi integrációban. Az integráció egy hosszabb folyamat eredménye, melyben érintett és érdekelt a társadalom minden tagja, a fogyatékossgal élők és az épek egyaránt.

A fogyatékossgal élők sportjában – éppúgy, mint az épek sportjában – a versenyengedéllyel rendelkező sportolók esetében beszélünk versenysportról, számuk jelenleg hazánkban 4000-5000 fő körül mozog. Hazai versenyeket többnyire a fogyatékossgal élők sportszövetségei és azok tagszervezetei rendezik. Egyes sportágakban azonban az épek versenyrendszerében is megjelennek a fogyatékossgal élő sportolók. A sport ezen területén nemzetközi tendencia a sportági integráció, melyre Magyarországon is hajlandóság mutatkozik.

A fogyatékossgal élők sportjában két fő irány van kibontakozóban: egyrészt a versenyorientált, éltsport jellegű[-], másrészt a szabadidősport jellegű, de nemzetközi eseményeket is rendező egyéb [sérülés-specifikus]sérülésspecifikus mozgalmak.”

9. A Javaslat „II.2. A SPORTOLÁST BEFOLYÁSOLÓ EGYES TÉNYEZŐK”, „1. Létesítményellátottság” pontja az alábbiak szerint módosul:

„Nagy hiány mutatkozik az iskolai tornatermek terén. Az 5500 általános[-] és középiskola közül 600 nem rendelkezik sportcélra alkalmas fedett létesítménnyel.

Nagy problémát jelent az uszodák hiánya: 34 kistérségben egyáltalán nincsen, 91 kistérségben nincsen fedett uszoda – ebből 15 kistérségnek a népessége meghaladja az 50 ezer főt.

A téli sportok hátrányos helyzetét jól mutatja, hogy jelenleg csupán 17 műjégpálya üzemel az országban, ebből mindössze 9 fedett.

A sportélet a kistélepüléseken a legkevésbé biztosított, de a nagyobb városok – eltérő módon – szintén [létesítmény-ellátottsági]létesítményellátottsági problémákkal küzdenek.”

10. A Javaslat „II.2. A SPORTOLÁST BEFOLYÁSOLÓ EGYES TÉNYEZŐK”, „2. Finanszírozási rendszer” pontja az alábbiak szerint módosul:

„A magyarországi sportfinanszírozás modellje, struktúrája jelenleg még eltér az Európai Unióban sikerrel alkalmazott modellektől. A közösségi sportfinanszírozás nálunk is – közel azonos mértékben – az állami és önkormányzati forrásokra épül, ugyanakkor a sportgazdaság szerepe és hozzájárulása még jelentősen elmarad például a szomszédos Ausztria – egyébként példaértékű – mintájától is. A sport működési mechanizmusainak eddigi jellemzői, történeti kialakulási folyamatai miatt a közvetítési jogdíjakból és a **[szerencsejáték bevételekből]**szerencsejáték-bevételekből (pl. Olaszország mintája) befolyó összegek nem tudták jelentősebb mértékben kiváltani az állami szerepvállalást. A magántőkével történő együttműködési modellek (pl. **[PPP konstrukciók]**PPP-konstrukciók) önmagukban még nem tudják, „lefedni” a korábbi évtizedekben kialakult hiányosságokat, strukturális deformációkat. A jelenlegi finanszírozási modellben a még gyenge mecenatúra rendszere mellett a szponzorálás különböző variációi (pl. arculatvásárlás) egyre nagyobb mértéket öltenek, de még mindig nem nyújtanak elegendően erős finanszírozási támaszt a versenysportoknak, látványsportoknak. A munkahelyi sport rendszerének rendszerváltozást követő összeomlásával nem szerveződött újjá – néhány modern kezdeményezéstől eltekintve – a munkahelyhez kötődő sporttevékenység, így sajnálatos módon a munkaadók csak nagyon ritkán és áttételesen vállaltak fel sporttámogatási funkciókat dolgozóik körében.”

11. A Javaslat „**II.2. A SPORTOLÁST BEFOLYÁSOLÓ EGYES TÉNYEZŐK**”, „**3. A sport szervezetrendszere**” pontja az alábbiak szerint módosul:

„Valamennyi szintet a vertikális és a horizontális kommunikáció nehézségei, továbbá az együttműködés hiánya jellemzi. A finanszírozás átláthatósága és ellenőrizhetősége elmarad az ideálistól, a források hatékony felhasználásának garantálása és ellenőrzése nem kellően részletes. A sok szervezet összességében nagyszámú apparátussal és aránytalanul magas működési költséggel tevékenykedik. Az eddigi finanszírozási és igazgatási rendszer a piramis csúcsát támogatta, ami az alacsonyabb szervezeti egységek függőségéhez vezetett.”

12. A Javaslat „**II.2. A SPORTOLÁST BEFOLYÁSOLÓ EGYES TÉNYEZŐK**”, „**3. A sport szervezetrendszere**”, „*Központi szervezeti és irányítási rendszer*” pontja az alábbiak szerint módosul:

„Az állami támogatási rendszert kiegészítve két közalapítvány, a Wesselényi Miklós Sportközalapítvány, illetve a Mező Ferenc Sportközalapítvány tevékenykedik. Előbbi a szabadidősport támogatásának, a **[sportösztöndíj rendszer]**sportösztöndíjrendszer működtetésének feladatait látja el, utóbbi pedig a kiemelkedő sporteredményeket elért nyugdíjasok és özvegyeik, és az eredményekben közreműködő sportszakemberek erkölcsi és anyagi megbecsüléséről gondoskodik.”

13. A Javaslat „**II.2. A SPORTOLÁST BEFOLYÁSOLÓ EGYES TÉNYEZŐK**”, „**3. A sport szervezetrendszere**”, „*Gyakorlati sportszintér*” pontja az alábbiak szerint módosul:

„A szervezeti struktúra legalsó színterét az egyesületek képezik. Itt valósulhat meg leginkább az integráció a sport egyes területei között. A gazdasági és jogi környezet változásai az utóbbi években elindították az egyesületek alkalmazkodási folyamatát: megszűnőben vannak a sok szakosztályos nagy egyesületek, helyükre a néhány[-] vagy a csupán egy szakosztályt működtető egyesületek lépnek.”

14. A Javaslat „II.2. A SPORTOLÁST BEFOLYÁSOLÓ EGYES TÉNYEZŐK”, „3. A sport szervezetrendszere” pontjában található táblázat az alábbiak szerint módosul

<p style="text-align: center;">„Erősségek</p> <ul style="list-style-type: none"> • hagyományosan erős, nemzeti identitást támogató eredményesség • kiemelkedő sportolóink életfelfogása, életvitele alkalmas arra, hogy a társadalom példaképévé váljanak • versenysportunk rendkívül jelentős nemzeti érték • a sport kiválóan alkalmas a közösségi kohézió erősítésére • nagy szakmai tapasztalattal, tudással rendelkező humán tőke, elkötelezett edzők, testnevelők • erős sportnemzet, ami alapját képezi a sportoló nemzeté válásnak • megalapozott sportegészségügyi háttér a regisztrált szabadidő-sportolók számára kialakítandó szórési gyakorlathoz • működő és minőséget képviselő utánpótlásrendszer (<u>[Héradklész programok]</u><u>[Héradklész-programok]</u>) • működő diáksport[-]rendszer • a szabadidősport hagyományából következően – főleg az idősebb korosztályban – jelentős a sportot segítő önkéntes tevékenység • a sportoló gyermekek szüleinek elkötelezettsége jelentős a sportolási tevékenység aktív támogatása iránt • nagyszámú önkéntes részvétele 	<p style="text-align: center;">Gyengeségek</p> <ul style="list-style-type: none"> • szűkös állami források az egészségmegtartó testmozgás finanszírozására • a sportban rejlő <u>[társadalmi – gazdasági]</u><u>[társadalmi-gazdasági]</u> katalizátorhatás nem érvényesül • a szabadidősport szokásrendszerének mintái nem alakultak ki • kevés az utánpótlás-nevelési programokban részt vevő fiatal sportolók száma • az utánpótlás-nevelésből kieső, a versenysportból lemorzsolódó gyermekek sportolási lehetősége nem biztosított, megoldatlan az átjárás a szabadidősport irányába • a volt sportolókkal (szenior korosztály) a kapcsolattartás hiányosságai • nem kapcsolódnak össze a sportban meglévő források más európai, ágazati, önkormányzati és privátgazdasági forrásokkal • a hazai sporttudományi kutatási eredmények nem elég gyakorlatorientáltak, gyenge a kapcsolat az elmélet és a praxis között • Nyugat-Európához képest alacsony a sportban főoglalkozásúak aránya az aktív népességhez viszonyítva • a sikeres építési program ellenére kevés a sportolásra alkalmas tér (keves tornaterem, tanuszoda) • a fogyatékos sportolókat befogadó egyesületek hiánya
<p style="text-align: center;">Lehetőségek</p> <ul style="list-style-type: none"> • lehetőség a sportoló nemzet megszületésére • sportideánk társadalmi stratégiává alakul • magas a diáksportba, valamint a szabadidősportba középtávon potenciálisan bevonható emberek száma (utóbbi 900e – 1 millió fő) • a sportszféra számára is rendelkezésre álló magas színvonalú minőségbiztosítási modellek • a sportban rejlő innovatív elemek kapcsolódnak a humán területek innovatív elemeihez • a már létező Regionális Fejlesztési Tanácsokhoz kapcsolódhatnak a Regionális Sportbizottságok, befolyásolhatják az ott folyó tervezési-döntési folyamatokat • működő nemzetközi (finn és japán) minták a multifunkcionális szolgáltató központok • a kialakuló kistérségi társulásokkal új, alkalmas szinterek jönnek létre a szabadidő-gazdaság igényeit kiszolgáló multifunkcionális szolgáltató központok kialakításához • megfelelően humántőke (működő szabadidő-szervezők, volt pedagógusok, állástalan fiatal diplomások, testnevelők, edzők) a szolgáltató központokhoz kapcsolódó rekreációs, illetve szabadidősportos tevékenység koordinálásához megfelelő szakembergárda képzéséhez • meglévő hatalmas termálvízkincs az egészségturizmus-rekreáció kihasználására 	<p style="text-align: center;">Veszélyek</p> <ul style="list-style-type: none"> • fennmarad a forráshiány, a finanszírozási modellek nem támogatják a fenntartható modellek kialakítását • az európai források fejlesztő hatása nem támogatja megfelelő mértékben a szabadidős sportot, rekreációs sportot, aktív turizmust • a humán ágazatok törekvései nem kapcsolódnak össze, nem találják meg a szinergikus kapcsolódási pontjaikat, ennek következtében nem jön létre forráskoncentrálnálási lehetőség, nincsenek közös projektek • a szabadidő-gazdaság továbbra sem fejlődik, részesezése nem növekszik a gazdasági tevékenységek körében • hosszú távon sem teremthető meg a feltételei egy természetes <u>[kereslet – kínálati]</u><u>[kereslet-kínálati]</u> viszony kialakulásának a szabadidő-gazdaság területén • fennmarad a választás szükségszerűsége sport és tanulás, kulturálódás között • az ágazati esélyegyenlőségi figyelem és program továbbra sem lesz elég karakteres, nem szerveződik egységes egésszé • fenntartási nehézségek az intézményfenntartók számára a különböző sportlétesítményekkel kapcsolatban (rentabilitás)”

• színvonalas hazai IT háttér a sportszférát támogató információs rendszer kialakításához	
---	--

15. A Javaslat „**III. JÖVŐKÉP ÉS CÉLRENDSZER**” pontja az alábbiak szerint módosul:

„A Sportstratégia eszmeisége egy ideális, távoli jövőképet vázol fel, célrendszere pedig azt a hosszú távon elérni kívánt állapotot jeleníti meg, amelyet az elkövetkezendő években a sportpolitika eszközrendszerének felhasználásával szükséges megvalósítani.”

16. A Javaslat „**III.1. A SPORTPOLITIKA STRATÉGIAI CÉLJAI**”, „**1. Az életminőség javítása**” pontja az alábbiak szerint módosul:

„A magyar lakosság nincs kellően tisztában azzal, hogy van egy *értéke*, egy *tulajdona*, az *egészsége*. Az sem tudatosul kellően, hogy ezzel a tulajdonnal **[nem csak]nemcsak** a munkahelynek, **[nem csak]nemcsak** az államnak, hanem neki magának kell gazdálkodnia, hogy minél tovább, minél emberibb minőségű életet élhessen. Különböző felmérések szerint a magyar emberek kívánságai között az egészség az elsők között van, tehát szeretnének egészségesek lenni, de nem nagyon tesznek érte.”

17. A Javaslat „**III.1. A SPORTPOLITIKA STRATÉGIAI CÉLJAI**”, „**3. Egészséges társadalom**” pontja az alábbiak szerint módosul:

„Bizonyított, hogy a rendszeres testedzés életkortól függetlenül közvetlen pozitív hatással van az egészségi állapotra és a közérzetre. Hazánkban magas a dohányzásból, az egészségtelen táplálkozásból és a mozgáshiányból fakadó betegségek aránya. A sportolók körében ugyanakkor kisebb mértékben jelentkeznek a kóros **[stressz-terhelés]stresszterhelés** tünetei (alvászavarok, fejfájás), kevesebb a káros szenvedéllyel élők száma, kisebb a szív- és érrendszeri betegségben, anyagcsere betegségekben szenvedő betegek aránya. Cél tehát a népesség egészségi állapotának javítása a sport segítségével: minél szélesebb rétegek mozgósítása, hogy az egészség megőrzése érdekében növeljék sportaktivitásukat. Fontos feladat továbbá a már megromlott egészségi állapotúak bevonása rehabilitációs célból.”

18. A Javaslat „**III.1. A SPORTPOLITIKA STRATÉGIAI CÉLJAI**”, „**6. A sport mint innovatív tényező – a versenyképesség és a foglalkoztatottság növelése**” pontja az alábbiak szerint módosul:

„A kerékpár- és kiránduló utak kiépítése hozzájárul a falusi[-] és az ökoturizmus fejlesztéséhez.

Szintén a versenyképesség javítását szolgálja az iskolai testnevelés, valamint a diáksport fejlesztését biztosító továbbképzési programok tematikájának kialakítása és implementációja.

Kommunikációs programokat és országos kampányt indítunk (keresve a humán ágazati szféra kapcsolódási pontjait) a sport szempontjából inaktív rétegek és korosztályok célzott megszólítása érdekében.

Aktív programokkal munkahelyeket teremtünk a sportiparban és a **[non-profit]nonprofit** szféra területén.”

19. A Javaslat „**III.1. A SPORTPOLITIKA STRATÉGIAI CÉLJAI**”, „**7. A nemzeti és közösségi identitás erősítése**” pontja az alábbiak szerint módosul:

„A sport az egyetemes magyar kultúra részeként jelentős szerepet tölt be a közösségformálásban, a magyarságtudat fejlesztésében. A versenysportban elért nemzetközi eredmények révén növelhető a nemzeti büszkeség, az önértékelés. A helyi csapatok, versenyzők eredményei révén erősödik a lokálpatriotizmus. A magyarok közel 90%-a büszke sportolóink sikereire, ismeri az olimpikonokat, a kiemelkedő eredményeket elért versenyzőket. Nemzetközi sportsikereink széles_körű, aktivitásra ösztönző bemutatásával növelhető a sport népszerűsége, és egyben példaképeket állíthatunk a gyakran [**érték-orientációs**]értékorientációs zavarokkal küzdő ifjúság elé.

A mai magyar közösségfejlesztés – bizonyos történelmi sajátosságok miatt – még nem a leghatékonyabb. Napjainkban a XIX. század végére jellemző széles körű alulról építkezés, civil szerveződés csak [**kis mértékben**]kismértékben valósul meg, vagy most kezd teret nyerni. A XIX-XX. századfordulójának társadalmi mozgalmi, civil aktivitása és ezzel egyidejűleg társadalomjobbító technikája népszerű volt, ennek ellenére szinte teljesen eltűnt.”

20. A Javaslat „**III.1. A SPORTPOLITIKA STRATÉGIAI CÉLJAI**”, „**8. Esélyegyenlőség**” pontja az alábbiak szerint módosul:

„A sportnak rendszeresen és folyamatosan szükséges figyelemmel kísérnie és támogatnia a kiemelkedő tehetségek bekapcsolódását a sport rendszerébe (pl. [**ösztöndíj rendszer**]ösztöndíjrendszer), különös tekintettel a hátrányos helyzetű csoportokra (hátrányos helyzetű településeken élő gyerekek és fiatalok, fogyatékossgal élő emberek, nők, romák). Ezt főképpen az egyesületekkel, önkormányzatokkal, kistérségekkel együttműködve lehet és kell végezni. Az állami és civil sportigazgatás önmagában nem képes kezelni komplex gazdasági-társadalmi válaszokat igénylő problémákat, de a szakma érzékenységének és eszközrendszerének folyamatos fejlesztése fontos feladat. A sport képes a szabadidő-gazdaság, a szabadidősport-gazdaság, a sportgazdaság támogatásával a területi egyenlőtlenségek kiegyenlítésében is szerepet játszani.”

21. A Javaslat „**III. 2. STRATÉGIAI CÉLOK A SPORT EGYES TERÜLETEIN**”, „**2.**” pontja az alábbiak szerint módosul:

„A szabadidősport, rekreációs sport célja a bővítés a kereslet növelése által, mely a kínálat élénkülését is indukálja. A kereslet növelése érdekében tehát cél a népesség aktív sport iránti beállítódásának kialakítása. Ennek érdekében szükséges egyrészt egy, a sportolásra ösztönző pénzügyi kedvezményrendszer kialakítása, másrészt az egészséges, a [**mozgás-gazdag**]mozgásgazdag életmód szemléletének és igényének elterjesztése. Szintén szükséges a sportolási terek (multifunkcionális szabadidőközpontok, szabadidőparkok) fejlesztése, a lehetőségek javítása.”

22. A Javaslat „**IV. 1. FEJLESZTÉSI IRÁNYOK A SPORT FŐ TERÜLETEIN**”, „**1. Az iskolai testnevelés és a diáksport fejlesztése**” pontja az alábbiak szerint módosul:

„Az utóbbi évek kedvező és kedvezőtlen tapasztalatai hazánkban is egyértelművé tették, hogy a nemzet fizikai állapotromlásának megállítása, az egészségkárosodások megelőzése, a káros

szenvedélyek elleni eredményes harc, a felnövekvő generáció **[mozgás-gazdag]mozgásgazdag**, sportos életvitelének kialakítása csak a nevelési-oktatási intézményekre, a pedagógustársadalomra alapozva valósítható meg. Ezért lehetővé kell tenni, hogy a testnevelés és a sport valamennyi – az egyén és a társadalom szempontjából – hasznos funkciója (egészségmegőrzés, rehabilitáció, nevelés, személyiségformálás, mozgáskultúra fejlesztése, nemzeti tudat erősítése, a közösségi magatartás kialakítása, a társadalmi mobilitás segítése, a nemzetek és az országok közötti kapcsolatok fejlesztése, a szabadidő **[kulturált]kulturált** eltöltése, szórakozás és szórakoztatás) érvényesülhessen a közoktatás intézményeiben is. Ennek legfontosabb záloga a korszerű, jól szervezett iskolai testnevelés és diáksport.

Hosszú távon megvalósítandó az iskolákban a mindennapos testnevelés és testmozgás, valamint az ehhez szükséges infrastrukturális és szakmai feltételek biztosítása. Ez a cél ágazati összefogással valósítható meg, de addig is, amíg ez az ideális állapot kialakul, az állami sportigazgatás előtt jelentős feladatok mutatkoznak. Mivel a diákok nagy része csupán a testnevelésórákon végez rendszeres testmozgást, szükség van arra, hogy a tanóra keretében az életen át tartó rendszeres szabadidősportos tevékenység igényét is megalapozzuk. A tanórán kívüli testedzés, a diáksport programfinanszírozásának támogatása céljából az oktatási intézményeken keresztül – összhangban a szakágazati törvényben foglaltakkal – szükséges a sportcélú felhasználás ösztönzése.

Középtávon a délutáni, a hétfégi és a szünidei szabadidősport-lehetőségek bővítésével kell a sportolással töltött idő növelését megoldani. Ehhez elengedhetetlen egy olyan pályázati jellegű támogatási rendszer kialakítása, ami a tanórán kívüli sportfoglalkozások ösztönzését célozza.

A területi alapú (gyermekek, fiatalok számára beutazható távolságokra lévő), egymásra épülő, rendszeres amatőr versenyrendszer kiépítése elengedhetetlen.

Kívánatos, hogy az iskolai testnevelésóra az egészségvédelem és egészségfejlesztés hagyományos funkcióin túl feleljen meg a változatos tananyag, több választható mozgásforma, gyakorlati és elméleti ismeretanyag követelményeinek is. A diákok számára érthető legyen a tananyag és az egyes gyakorlatok hatása és célja. Példamutató, sportos életvitelű tanárok magasabb szintű hivatástudattal és elkötelezettséggel végezzék munkájukat. Új és korszerű eszközökkel biztosítani kell a testnevelésóra tananyagának megreformálását, a szabadidős sportok bemutatását, a megfelelő higiéniai feltételeket.

Meg kell teremteni hosszú távon annak szakmai, infrastrukturális és gazdasági feltételeit, hogy a mindennapi testedzés feladatainak végrehajtása során növelni lehessen a testnevelési órák és az iskolai sportköri foglalkozások számát. Ajánlás kidolgozásával segítséget kell nyújtani a mindennapi testedzés feladatainak végrehajtását szolgáló iskolai program elkészítéséhez.

A közép- és hosszú távú célokat egyaránt szolgáló létesítményfejlesztési program keretében az elkövetkező tervezési években legalább 100 új tornaterem építése szükséges. Kiemelt cél az úszásoktatási lehetőség megteremtése minden gyermek számára. Az uszodaépítési program megvalósulásával a tervezett időtartam végére az úszásoktatás beépülhet valamennyi általános iskola tantervébe. Az iskolai sportudvarok többségének állapota rossz, elenyésző rendelkezik rugalmas burkolattal, pedig a kemény burkolat kockázati tényező a mozgásszervi betegségek szempontjából. A fejlesztés e tekintetben inkább pályázati keretek között valósítható meg, szoros együttműködésben az oktatáspolitikáért felelős minisztériummal, annak programjaival,

megfogalmazva egyes létesítménytípusok tekintetében az elvárható **[létesítmény-specifikus]** létesítményspecifikus szolgáltatási paramétereket és funkciókat.

Kiemelt figyelmet kell fordítani a hátrányos helyzetű térségekben, településeken az iskolai és az iskolán kívüli sportolási lehetőségek fejlesztésére. Törekedni kell arra, hogy megteremtjük a hátrányos helyzetű gyerekek hozzáférését ezen lehetőségekhez.

Nagy hangsúlyt kell fektetni a szakpedagógusok kulcskompetenciáinak fejlesztésére, ennek részeként a szakpedagógus-képzés korszerűsítésére, a gyakorló testnevelő tanárok, továbbá a tanítók és az óvodapedagógusok felkészültségének fejlesztésére, a tudásmegosztás módszereinek, technológiájának és eszközeinek folyamatos megújítására. Olyan szabályozási kereteket kell kialakítani, amelyek egyfelől támogatják a változásokat, másfelől egy változó rendszeren belül is biztosítani tudják a kiszámíthatóságot, továbbá garantálni tudják a megfelelő minőséget. Az innováció eredményei legyenek fenntarthatók, legyen megoldható a terjesztésük rendszerszintű hálózatok révén, és épüljenek be a minőségbiztosítás rendszerébe.

Az ismeretanyag fejlesztésénél kapjanak elsőbbséget a fiatalok körében népszerű új mozgásformák és oktatásuk módszertana, továbbá az inkluzív oktatás módszertana (segítse a fogyatékossgal élők integrációját és inklúzióját), valamint az elméleti tudás beépülése.

A testnevelő tanárok anyagi elismerésével és ösztönzésével (mérhető mutatók értékelése alapján) biztosítható a délutáni sportfoglalkozások számának növekedése és minőségének javulása, erre jó példa a 2006-ban elindított Tárt Kapus Program.

Fontos az olyan események támogatása (táborozások, kirándulások, extrém sportok, síelés stb.), melyek élményükben vetélkednek egyéb szabadidős tevékenységekkel, hogy a sport a későbbiekben is az életmód meghatározó része legyen.

A diákolimpiai versenyrendszer megreformálása elsősorban a versenyengedéllyel nem rendelkező diákok számára biztosít lehetőséget, nem zárva ki az igazolt sportolók részvételét (egyéni sportágakban a két kategória elkülönülésével, csapatsportágakban az igazolt sportolók számának egy csapaton belüli korlátozásával).

A főiskolákon, egyetemeken a testnevelési csoport, sportközpont a testnevelés és sport strukturális bázisa. Az intézményrendszer átalakulásának eredményeként immár **[nem csak]** nemcsak a tanórai testneveléssel kapcsolatos feladatokat látják el, hanem szervezik az intézményen belüli és az intézmények közötti minőségi sportéletet is.

Ma még bizonyos mértékben kényszerpálya a „kötelező” testnevelés, távlatilag az önkéntes sporttevékenységre kell helyezni a hangsúlyt. Néhány sportágban az egyetemi sport, az egyetemi egyesületek a magyar élsportban is meghatározó szerephez juthatnak, hiszen egyrészt általában az élsport közvetlen utánpótlását képezhetik, másrésztől azonban a sportolói középmezőnyt erősítik.

A főiskolákon és az egyetemeken érdemes megfontolni a sportági specializálódás támogatását.

Biztosítani kell a fogyatékossgal élők integrációját, inklúzióját, az ideiglenesen és tartósan felmentett, a gyógytestnevelésre irányított tanulók esélyegyenlőségének megteremtését.

Kiemelt állami feladatok az iskolai testnevelés és diáksport céljainak megvalósításához:

- Az infrastrukturális feltételek megteremtése szigorú szakmai alapokon megfogalmazott funkciókkal bíró létesítményfejlesztéssel.

- A mindennapos testedzés megvalósítása a sportfoglalkozások pályázat alapú támogatásával (a valódi létszám alapján).
- Az egyetemi-főiskolai sport katalizátor jellegű forrásokkal való ellátása a sportirányítás rendelkezésre álló forrásain belül.
- A testnevelés tantárgy tartalmi és módszertani megújításának támogatása, a szakemberképzés modernizálásának ösztönzése.
- A diákolimpia megújulásának támogatása, minél nagyobb sportolói létszám elérése úgy, hogy mindez rendszeres heti testedzésre épüljön.

Fenti célok megvalósításának konkrét módozatait a végrehajtáshoz szükséges **[indikátor rendszert]**indikátorrendszert is tartalmazó kétévenként kidolgozásra kerülő cselekvési programok tartalmazzák.”

23. A Javaslat „**IV. 1. FEJLESZTÉSI IRÁNYOK A SPORT FŐ TERÜLETEIN**”, „**2. A szabadidősport fejlesztése**” pontja az alábbiak szerint módosul:

„A sportolás indirekt anyagi ösztönző eszközeinek átgondolásával, átalakításával az érdekeltségek (a sport iránti személyes motiváció) megteremthetővé válnak. Az érdekeltségi rendszer kialakítása, ütemezése hosszabb folyamat eredménye lehet, mivel jelentősen befolyásolja az ország gazdasági helyzete, és az ebből következő mindenkori gazdaságpolitika, adópolitika. A legmegfelelőbb kedvezményrendszer, **[ösztönző rendszer]**ösztönzőrendszer kialakításának fontos és folyamatos együttműködést igénylő eszköze a tárcák (főképpen a humán tárcák) közötti szoros együttműködés, kölcsönös támogatás.

*A sportolás indirekt anyagi **[ösztönző-rendszerének]**ösztönzőrendszerének munkaadókra történő kialakítása, kiterjesztése a munkavállalók sportolásának nagyobb mértékű támogatását eredményezheti. Ugyanakkor nem elég a kedvezmények biztosítása. Ösztönözni kell a munkahelyi érdekvédelmi szervezeteket, illetve a szakszervezeteket, hogy a munkáltatóval együttműködésben lehetőség szerint minél több helyen álljanak rendelkezésre sportolási lehetőségek.*

Szükséges továbbá az egészségügyi és társadalombiztosítási rendszer reformja kapcsán az egyén érdekeltté tétele saját egészségének megőrzésében.

A hátrányos helyzetűek sportolásának fejlesztésére olyan támogatás kidolgozása szükséges, ami az igazolt részvételen alapul.”

24. A Javaslat „**IV. 1. FEJLESZTÉSI IRÁNYOK A SPORT FŐ TERÜLETEIN**”, „**3. A versenysport fejlesztése**” pontja az alábbiak szerint módosul:

„A fenntartható eredményességi szint megköveteli az egyensúlyt az eddigi hagyományteremtő, sikerekre képes, valamint a feltörekvő és nemzetközileg is jelentős sportágak között. A versenysport terén az erőforrások szétforgácsolása helyett azok eddiginél magasabb fokú koncentrációja szükséges. Kiemelt szempontok:

1.) Szemléletváltás a sportszférában és az állami támogatásban

Minden egyes sportágnak rendelkeznie kell tudatosan felépített, hosszú távú sportágfejlesztési tervvel, amiben fontos szempont a nagyobb mértékű magántőke bevonása. Az állami támogatási rendszerben a nemzetközi eredményesség, a hazai tradíció, a társadalmi jelentőség, illetve a tömegbázis megléte és a jövőbeli fejlődési potenciál kritériumai legyenek

mérvadóak. A támogatási rend előre felállított objektív rendszer alapján kerüljön meghatározásra, melyet időszakonként felül kell vizsgálni.

2.]]] Kiegyensúlyozott sportág-portfolió kiépítése

A lehető legobjektívebb rendszer kidolgozása szükséges annak érdekében, hogy az állam az erőforrások szétforgácsolása helyett a társadalom számára fontos versenysportot, sportágakat koncentráltan és célzottan támogassa.

Mindenekelőtt a sportágfejlesztési tervvel még nem rendelkező sportágaknak el kell készíteniük a hosszú távú prioritásaikat megjelenítő stratégiájukat. Fel kell vázolni kitűzött *céljaikat*, mindazokat *hogyan, mekkora és milyen forrásból* kívánják megvalósítani, valamint mely területeken milyen mértékben van szüksége az adott sportágnak állami támogatásra. Ez alapján van lehetőség meghatározni az állami támogatás irányát és arányát.

Azon sportágak, amelyek bizonyos, a versenysport területén a szűrőrendszerben meghatározott kritériumoknak (pl. eredményesség, tradíció, taglétszám, országos lefedettség, nézőszám, médiaérdeklődés, fejlődési dinamika[,] stb.) megfelelnek, kiemelt állami figyelmet érdemelnek. Egy objektív értékelési rendszer figyelembe veszi a sportág jelenlegi és várható jövőbeni eredményességét (pl. eredményességi pontok a közelmúltban és jelenleg, utánpótlás eredményei), és annak társadalmi jelentőségét (pl. igazolt sportolók száma, a sportág ismertsége, népszerűsége, az érdeklődők száma, a sportág jellege). Az értékelő rendszer alapján a sportágak előzetes besorolásra kerülnek egyes kategóriákba, azonban azok végleges helyének megállapításához figyelembe kell venni az elkészített sportágfejlesztési koncepciókat és stratégiákat.

A célzott támogatás értelmében vizsgálni kell azt is, hogy az adott sportág mennyire képes állami támogatások nélkül sikereket elérni. Az állami támogatás célja a piaci alapokra állítás lesz azon sportágak esetében, amelyek átmeneti segítségnyújtással képesek önállóan finanszírozni sikereiket. Különösen színvonalas szakmai anyagok programfinanszírozására is lehetőséget kell nyújtani, ha az a Nemzeti Sportstratégia innovatív megújulási folyamataival összhangban van. Ebben a sportágcsoportok kooperációja is fontos új elem lehet.

Azon sportágak esetében, amelyek nem tekinthetők eredményesnek, illetve eredményességük nem éri el a társadalmi relevancia ingerküszöbét, nem tartható fenn a versenysportra összpontosító állami támogatási rendszer. E sportágak sportágfejlesztési tervük alapján, pályázatok útján középtávú finanszírozással ösztönzést kaphatnak tömegbázisuk fejlesztésére és a szabadidősport felkarolására.

A helyi szinten értéket képviselő sportágakat elsősorban helyi szinten kell támogatni, államilag, erkölcsileg ösztönözni.

A mobilitás biztosítása szükséges előre átlátható, kiszámítható rendszer alapján. A kritériumrendszer rendszeres felülvizsgálatra kerül (4 évenként) a sportágak helyzete, teljesítménye alapján. A sportágak fejlődési tendenciájuknak megfelelően bekerülhetnek, feljebb kerülhetnek, vagy visszaeshetnek más kategóriákba, más finanszírozási körbe.

3.]]] A sport tisztaságának garantálása, a dopping és a nézőtéri erőszak elleni küzdelem

A fair play elveinek érvényesítése a sportban az eredményességnél is fontosabb. A sport tisztaságának garantálása mindannyiunk érdeke és kötelessége. Magyarországnak nincs szüksége a becsstelen úton, doppingolással elért eredményekre. A magyar sportvezetés elkötelezett a tiszta sport és az egyenlő esélyeket biztosító becsületos játék mellett, ezért következetes harcot hirdet a tiltott teljesítményfokozás ellen, és szigorúan szankcionálja a

doppingvétséget. Emellett a versenysporton kívüli doppingolás ösztársadalmi szinten jelentkező problémát is jelent, tekintettel arra, hogy egyre fiatalabb korosztályok és egyre szélesebb rétegek körében is fellelhetők a használóra káros, az egészséget esetenként veszélyeztető – a sportban tiltott teljesítményfokozónak minősülő - szerek használatának nyomai.

Az elmúlt időszak doppingesetei kapcsán a korábbi szabályozás vizsgálata és módosítása elkerülhetetlenné vált.

A doppingolás elleni hatékony fellépés érdekében a doppingellenes tevékenység elemeinek, szereplőinek és a szereplők feladat- és hatáskörének, felelősségének pontos, jól elkülöníthető meghatározása szükséges.

Ennek keretében meg kell határozni a primer – a doppingellenes politika megvalósítását szolgáló elsődleges – feladatokat (jogalkotás, finanszírozás, állam- és kormányközi együttműködés), második szinten a doppingellenőrzés érdemi részének (vizsgálat-eloszlási tervezés, mintavételre történő kijelölés, mintavétel, -kezelés, analízis), valamint harmadik szinten az elkövetett doppingvétségek szankcionálásának (előzetes felülvizsgálati eljárás, doppingeljárás, jogorvoslat) szabályait, eljárási rendjét, folyamatát.

A doppingellenes tevékenység első szintje mellett a további szinteken is pontosan meg kell határozni a doppingellenes tevékenység szereplőinek (állam, konzultatív doppingellenes tanácsadó testület, sport köztestületek, sportszövetségek, sportszervezetek, sportolók és sportszakemberek, mintavétel és [-kezelés]kezelés, laboranalízis folyamatát koordináló szervezet) feladat- és hatáskörét, felelősségét.

Az említett feladatok hatékony teljesítésének egyik előfeltétele a doppingellenes tevékenység szereplőinek abszolút összeférhetetlensége, azaz, hogy a doppingellenes tevékenység egyes feladatait ellátó személyek csak a doppingellenes tevékenység egy meghatározott fázisában vehetnek részt.

A sikeres doppingellenes tevékenység előfeltétele továbbá a doppingellenőrzés korrekt és független lefolytatása. Erre tekintettel a doppingellenőrzés mintavétellel és -kezeléssel összefüggő egyik legfontosabb részét olyan szervezetnek, ügynökségnek kell végeznie, amely minden sportszervezettől független, és rendelkezik a feladat magas színvonalú, a nemzetközi követelményeknek megfelelő ellátáshoz szükséges ismeretekkel, szakmai gyakorlattal. Az önálló, független doppingellenőrző szervezet, ügynökség fontos feladatai közé tartozik többek között a szövetségekkel együttműködve a versenyzők értesítése a mintavételre történő kijelölésről (világos felelősségi lánc érvényesítésével), felel továbbá a mintavétel- és kezelés szabályszerű elvégzéséért, valamint a minták laboratóriumi elemzésre történő eljuttatásáért.

Változatlanul törekedni kell arra, hogy a doppingellenes küzdelemben a megelőzés – nevelés, információáramlás –, valamint a sportoló felkészítésében részt vevő szakemberek, a sportegészségügyi[-], illetve sporttudományos hálózat, a kutatóintézetek és egyéb szervezetek közreműködése nagyobb hangsúlyt kapjon.

A sport tisztaságához szintén hozzátartozik a sportszerű szurkolási körülmények megléte. A nézőtéri erőszak elleni küzdelem komplex megközelítési módot igényel: fontos egyrészt a kialakulásának megelőzése, másrészt a jogszabályok betartásának ellenőrzése, azaz – az elmúlt években született jogi normák hatásvizsgálata után – szervezett, komplex programok kidolgozása és végrehajtása.

Az elmúlt években történt súlyos, sporteseménnyel összefüggő rendzavarások indokoltá tették a sportrendezvény biztosítására vonatkozó rendelkezések áttekintését és új elemként a külön jogszabályban kiemelt biztonsági kockázatúnak minősített sportrendezvény esetén annak a rendőrség által alapfeladatként történő biztosítását. Ez a szabály önmagában nem érinti azt a korábbi rendelkezést, amely szerint a sportrendezvény biztonságáért a szervező

tartozik felelősséggel. A jogszabályi rendelkezések mellett azonban fontos a szurkoló, a sportegyesületet támogató egyén felelőssége is.

A **[büntető intézkedések]**büntetőintézkedések szigorú alkalmazása, a határozott, következetes fellépés a jogalkalmazás során, a hazai tapasztalatok elemzése, a működőképes nemzetközi tapasztalatok átvétele – akár jogszabály-módosítás keretében is – kiemelten fontos. A huliganizmus elleni harcban a büntetőjogi és szabálysértési jogszabályok következetes, határozott alkalmazása, valamint ennek kommunikációja az elérendő primer cél. Szükség van a megfelelő sportszakmai alapokon nyugvó sportjogi szabályok betartására és betartatására, folyamatos felülvizsgálatára, valamint a szükséges prevenció intézkedések, a megelőzésben rejlő lehetőségek hangsúlyozására is. Ezért az állam hatalmának érvényesítése mellett (de lehetőség szerint inkább azt elkerülve, annak alkalmazása helyett) szükséges olyan jogi rendelkezések megfogalmazása, amelyek nem az állami szigor érvényesítésével érik el céljukat: a sportesemények **[kulturált]**kulturált megtekintésének lehetőségét. A hatályos jogi szabályozás komplexitásában rendezzi a sportpályákon a különböző jogsértésekkel szembeni fellépés lehetőségét, azonban a jogalkalmazás folyamatos ellenőrzése, a hiányosságok feltárására és javítására, az érintett felek kooperációjára, valamint a prevenció hangsúlyozására kifejezetten szükség van!

A nézőtéri erőszak elleni küzdelem tehát komplex megközelítési módot igényel, nem szabad csak a büntetőjogi szabályozás oldaláról megközelíteni. Fontos egyrészt a kialakulásának megelőzése, másrészt a jogszabályok betartásának, betartatásának ellenőrzése, az elmúlt években született jogi normák folyamatos hatásvizsgálata. A legjelentősebb feladat ma a rendbontó szurkoló azonosításának, azonosíthatóságának megoldása mellett a szurkolói klubok, egyesületek, támogató közösségek partneri szintre emelése, a rend érdekében elindított folyamatokba történő bevonása. Az emberi élet védelme, valamint a befektetők számára biztonságos környezet kialakítása csak a felsoroltak segítségével valósítható meg.

4.] Az egységes utánpótlás-nevelési rendszer kiépítése

Az állam a versenysport területén az utánpótlás-nevelésben kíván kiemelt szerepet játszani. Az utánpótlás-nevelési rendszernek szigorú szakmai követelményeknek kell megfelelnie, összhangban kell lennie a versenysport koncepciójával, annak céljait kell szolgálnia, illetve meg kell akadályoznia a gyermekek túl korai specializálódását, biztosítania kell a sokoldalú és harmonikus fejlesztést.

A versenysport eredményességének fenntartása, illetve növelése érdekében az egységes utánpótlás-nevelési koncepció kidolgozására és végrehajtására létrejött központi intézet a Nemzeti Utánpótlás-nevelési Intézet (2007-től NUSI).

Az egységes utánpótlás-nevelési koncepció célja a Sport XXI. Programra, a Héraklész Bajnok és Csillag Programra, a sportiskolai rendszer (közoktatási és „egyesületi” típusú sportiskolák) korszerűsítésére, valamint a Magyar Diáksport Szövetség foglalkoztatási és versenyrendszerére épülő, egységes elvek alapján összehangolt, az egyes alrendszerek közötti átjárhatóság biztosításával működtetett utánpótlás-nevelés.

Az egységes utánpótlás-nevelési rendszer a következő alrendszerekből tevődik össze:

Széles tömegbázis megteremtése – Sport XXI. Utánpótlás-nevelési Program célja:

- 6-10 éves fiatalok számára: a sportos életmód kialakítása, a testedzés, a sport megszerettetése, sokoldalú képességfejlesztés. E korban elkerülendő a korai specifikáció (egyes sportágak kivételével). Mindezekre leginkább alkalmas sportágak a labdajátékok, illetve azok alapjai, melyek ezért kiemelt figyelmet érdemelnek.

- Sportágtól függően 10-14 éves korban a minőségi képzés megkezdése.

Tehetséggondozás – Héraklész programok célja:

- Bajnokprogram: 14-18 éves, nemzetközi színvonalat elérő tehetséges sportolók felkarolása, tervszerű képzésének megvalósítása, a legjobb szakemberek alkalmazása.

- Csillagprogram: 18-23 éves, kiemelkedő felnőtt eredmények elérésére esélyes fiatalok, akik még nem tudják felvenni a versenyt a világklasszisokkal. Lehetőséget kell biztosítani az egyéni felkészülésükre és a versenyzésre, csapatba kerülésükre.

A sportiskolai rendszer célja:

- Évfolyamos képzési rendszer, amely két irányban fejleszthető: egyfelől a közoktatási típusú intézményrendszer létrehozása, másfelől az egyesületi típusú sportiskolai hálózat kiépítése irányába.

- A sportiskolai rendszer korszerűsítésének folyamatában súlyozottan a közoktatás típusú sportiskolák jogi és tartalmi működési feltételeinek megteremtése a cél. A közoktatás típusú sportiskolák működéséhez szükséges igazítani az azonos képzési célt megvalósító egyesületi típusú sportiskolák képzési rendjét is.

A **[diáksport foglalkoztatás]**diáksport-foglalkoztatás és versenyrendszer célja:

- Azon iskolai tanulók részére, akik a minőségi utánpótlás-nevelési képzésbe – gyengébb sportbeli képességeik miatt – nem tudnak bekerülni, vagy éppen kikerülnek onnan, lehetőséget kell adni a szabadidősport jellegű diáksport-foglalkoztatásra és versenyrendszerében való aktív részvételre. Ki kell bennük alakítani az egészségtudatos magatartás iránti igényt, és fel kell készíteni őket az egész életpályát kísérő mozgásra, sportolásra.

Az utánpótlás-nevelési rendszerbe való bekerülés feltételeit szigorúan és objektíven szükséges meghatározni, szabályozni és ellenőrizni.

Speciális eszközökkel (pl. ösztöndíjak) segíteni kell, hogy a klubok utánpótlás-nevelésébe a hátrányos helyzetű gyermekek és fiatalok bekapcsolódhassanak. Biztosítani kell a hátrányos helyzetű gyermekek, fiatalok hozzáférését a már meglévő programokhoz.

5.D) A fogyatékossgal élők sportja és integrációja, inklúziója

A fogyatékossgal élő emberek sportjának szervezeti keretei és megvalósulási formái jelenleg fogyatékossgai típusok szerint jelennek meg a sport színterein. A fogyatékossgal élő személyek sportjában a fejlődés a sportági integráció és inklúziója útján valósulhat meg azokon a területeken, ahol az lehetséges.

A sportolási lehetőségek, valamint az integráció és inklúzió megteremtése érdekében a fogyatékossgal élők sportját annak sajátos értékei figyelembevétele mellett indokolt támogatni. Egyrészt a szövetségeknek el kell készíteni a fejlesztési terveket, melyet az állam – az épek sportjához hasonlóan – a társadalmi értékeknek megfelelően differenciáltan támogat. Másrészt a források társadalmi értékeket figyelembe vevő felhasználása szükséges. Először lépéseket kell tenni az adaptált sportágak integrációja területén, megtartva a sérülés-specifikus versenyrendszer hazai és nemzetközi színtereit. Indokolt, hogy az adaptált sportágak esetében a sportágfejlesztési programok kidolgozását az országos sportági szövetségek a **[sportág-specifikus]**sportágspecifikus szakemberekkel, illetve a fogyatékossgal élők sportszervezeteinek közreműködésével közösen készítsék el. Középtávon megvalósítandó az adaptált sportágaknál a szervezeti integráció kialakítása.

A hangsúlyt a nagy költségvetésű versenyek támogatásáról egyrészt a hazai versenyrendszer fejlesztésére, a hazai rendezésű nemzetközi versenyek, valamint a szabadidősport

támogatására kell helyezni. Az eredményesség növelése érdekében indokolt a hazai versenyrendszer megerősítése. Ez részben a fogyatékosághoz adaptált környezettel (akadálymentesítéssel), adott sportágaknál speciális eszközök biztosításával, a sporttudományi és sportegészségügyi háttér kiszélesítésével (például sportág- és fogyatékos-specifikusság ismeretei, klasszifikációs szakemberek hazai képzése) érhető el. A fogyatékosággal élő személyek versenysportjának minőségi fejlesztésében elengedhetetlen – a hazai versenyrendszer erősödésével szoros összefüggésben –, hogy minél több fogyatékosággal élő ember kezdjen rendszeresen sportolni.

Kiemelt állami feladatok a versenysport területén a fenti célok elérése érdekében:

- A kiszámítható és tervezhető támogatási rendhez elengedhetetlen sportágfejlesztési tervek elkészítése, és rendszeres felülvizsgálata, továbbfejlesztése.
- Célirányos sportágtámogatás mérhető indikátor - mutatórendszerre alapozva, szűrőrendszer alapján.
- Az infrastrukturális feltételek megteremtése tudatos létesítményfejlesztéssel, különös tekintettel a nagy hazai világversenyeket lehetővé tevő komplex fejlesztési igényekre.
- Egységes utánpótlás-nevelési rendszer működtetése, összhangban a versenysport eredményességi céljaival.
- Példaképek állítása a tisztességes munka és a tiszta eszközökkel elért eredmények jutalmazásával.
- Kiemelten fontos a dopping- és nézőtéri [erőszak-mentes]erőszakmentes, a fair play szellemének megfelelő sportélet kialakítása.

Fenti célok megvalósításának konkrét módozatait a végrehajtáshoz szükséges [indikátor rendszert]indikátorrendszert is tartalmazó kétévenként kidolgozásra kerülő cselekvési programok tartalmazzák.”

25. A Javaslat „IV. 2. A SPORT FEJLTÉTELRENDSZERÉNEK FEJLESZTÉSE”, „1. Létesítményhelyzet” pontja az alábbiak szerint módosul:

„Magyarország sportlétesítmény-ellátottság tekintetében az európai mintákhoz képest jelentős hiányosságokat mutat, a meglévő létesítmények jelentősen leromlott állapotban vannak, a működtetés korszerű formái nem jellemzőek. Az állam kiemelt szerepet kell, hogy vállaljon ezen a területen, ugyanakkor szükséges a magánszféra erőteljesebb bevonása a finanszírozásba, de regionális szinten elengedhetetlen az [Európai Unió]európai uniós források bevonása is, elsősorban a nagyobb szabadidős, egészségmegőrző beruházások, új létesítmények létrehozása terén. Hazai forrásokból az EU által nem finanszírozható tevékenységeket célszerű támogatni (pl. versenysport célú épületek rekonstrukciója, felújítása), melyben tekintettel kell lenni az elmaradott térségek fejlesztésére, a területi kiegyenlítődés szempontrendszerére is.”

26. A Javaslat „IV. 2. A SPORT FEJLTÉTELRENDSZERÉNEK FEJLESZTÉSE”, „1. Létesítményhelyzet” pontja az alábbiak szerint módosul:

- „[Sportág-specifikus]Sportágspecifikus létesítményfejlesztési program: a versenysport sikerességének biztosítására [sportág-specifikus]sportágspecifikus létesítmények létrehozása a sportág bázisul szolgáló településeken. Konstrukció kialakítása a létesítményfejlesztésre, -építésre, melyet megelőz a bázisműhelyek és települések meghatározása, feltérképezése, figyelemmel a sportág potenciális jövőbeni sikerességére. A megvalósuló fejlesztések finanszírozása e területen feltételezi a települések

(önkormányzatok), illetőleg a helyi magántőke bevonását, együttműködését a finanszírozás, fenntartás és üzemeltetés területén, hozzájárulva a település és környezete infrastrukturális fejlődéséhez, növelve annak életminőség-javító szerepét.

- Tornaterem-építési program: célja az esély megteremtése minden diák számára a korszerű **[testnevelés óra]testnevelésóra** körülményeire. Ennek érdekében szükséges az oktatási intézményekben a hiányzó tornatermek pótlása, a meglévők rekonstrukciója. Mivel az ilyen típusú fejlesztések esetében a magántőke bevonásának lehetősége erősen korlátozott, a források biztosítása több minisztérium költségvetési forrásainak integrált felhasználását feltételezi.
- Tanuszoda-építési program: célja lehetőséget teremteni minden kistérségben az általános iskolai úszásoktatáshoz. Ennek érdekében minden kistérségben minimum egy tanuszoda biztosítása a cél.

A létesítményfejlesztési politika olyan tudatos tervezése és végrehajtása szükséges, mellyel a sportinfrastruktúra alkalmassá válhat nagy világversenyek, olimpia és paralimpia megrendezésére is. Ezek a létesítményfejlesztések nem szorítkozhatnak csak az adott nemzetközi esemény, európai[-], illetőleg világverseny megrendezéséhez kapcsolódó létesítményi feltételek megteremtésére, ki kell hogy terjedjenek az üzemeltetés, az utóhasznosítás kérdéskörére is. A fejlesztésekkor szigorúan figyelembe kell venni – az esélyegyenlőségre tekintettel – az akadálymentes használat követelményét is.”

27. A Javaslat „IV. 2. A SPORT FEJLTÉTELRENDSZERÉNEK FEJLESZTÉSE”, „2. Finanszírozási koncepció” pontja az alábbiak szerint módosul:

„A sportfinanszírozás megújítása egyszerre célozza a sportra fordítható források növelését, valamint e források hatékonyabb felhasználását.

Meg kell teremteni annak a feltételeit, hogy az állami költségvetés sportra fordítható aránya – azonos módon számítva – érje el az **[EU tagországok]EU-tagországok** sporttámogatásának átlagát.

A Stratégiában foglaltak megvalósításával együtt járó – a kétéves cselekvési programokban az aktuális prioritások **[figyelembe vételével]figyelembevételével** meghatározandó – forrásbővítés a **[Konvergencia Programmal]konvergencia-programmal** párhuzamosan 2008-ban a finanszírozás hatékonyabbá tételével, átstrukturálásával, racionalizálásával történik. Azoknak a mindenkori rendelkezésre álló forrásoknak, amelyeket nem közvetlenül verseny- és utánpótlássportra, nem diák- és szabadidősport finanszírozásra és nem létesítményfejlesztésre fordítunk, hanem az azon felül lévő feladatokat érintik (például: sporteredmények elismerése, ösztöndíjak, sportszervezetek támogatása, sportegészségügy támogatás, doppingellenes harc[,] stb.), hatékonyabb felhasználásával, racionalizálásával jelentős teljesítményjavulás érhető el.

A versenysport és utánpótlás-nevelés területén a szűrőrendszer bevezetésével, az utánpótlásműhelyek területi pontosításával, a sportiskolák rendszerbe történő beépülésével megvalósítható profiltisztítás következtében 2020-ra a jelenlegi költségvetési ráfordítás szintje tartható, belső átcsoportosításokkal a kiválasztott sportágak esetében a támogatás jelentősen növelhető.

A Nemzeti Sportinformációs Rendszer segítségével tökéletesen áttekinthető, egymásra épülő utánpótlásrendszer eddigi eredményekre alapozott további fejlesztésével pedig jelentősen javulhat a minőség és az eredményesség.

A sportágak kiválasztására egy objektív értékelő rendszert célszerű alkalmazni. Az értékelő rendszer lényege, hogy a bizonyos társadalmi fontosságot (melynek „mérőszámai”: a sportolók, résztvevők száma, a sportág népszerűsége, az érdeklődők és a támogatók száma, a sportág jellege), illetve eredményeket elérő sportágakat részesíti az állam versenysport címszó alatt támogatásban. Azon sportágak, melyek a kritériumoknak megfelelnek, kiemelt állami figyelmet érdemelnek. (Ez a versenysport eredményességére vonatkozik. Amely sportágakban ez nem cél, ott célzottan a széles tömegbázis elérését támogatja az állam – sportágfejlesztési koncepciók és tervek alapján, pályázatok útján.)

A diák- és szabadidősport primer prevenciós egészségfejlesztés támogatását rövid távon, a sport költségvetésének belső arányaiban 2009-ig 33%-ra, majd 2020-ra 50%-ra kell emelni a feladatok átcsoportosításával, a rendszeresen testedzést végző emberek számának radikális (millió nagyságrendű) növelésével. A diák- és szabadidősportos, területi alapon szerveződő amatőr verseny rendszerei keretet kell, hogy biztosítsanak a média, a szponzorálás és mecénatúra által kevésbé preferált sportágaknak is. A hosszú távú fejlesztés végére a sportolás szokásrendszerének kialakulásával, a szabadidős sportlétesítmények fejlesztésével az állam – az esélyegyenlőségi programok kivételével – ismételten újragondolhatja támogatási politikáját a megerősödött területen, hiszen a rendszeres testedzés civil üggyé válik.

A létesítményfejlesztés trendjének a jelenlegi szintről a kétéves cselekvési programokban foglalt prioritásoknak megfelelően emelkednie kell. Ha országos rendezésű hazai sport világesemények (olimpia, VB, EB) megrendezésére kerül sor, a forrásszükséglet jelentősen növekedhet. Megvalósítási technikáiban az állami források a területi kiegyenlítődést támogatva, szélsőértékekben nem haladhatják meg a 30% részesedést. Új finanszírozási együttműködések kell kialakítani az önkormányzatok, az európai források (2013-ig), és a magántőke között. A magántőke bekapcsolását a fejlesztési folyamatokba egyre dinamikusabb trend és érdekeltség formájában ki kell alakítani.

Fenntartható, üzleti tervvel rendelkező modellek kialakítására kell törekedni, ez jelenleg a multifunkcionális épületkomplexum „pilot projekt” tervben a legerősebb, de a többi fejlesztést is ez irányba kell fejleszteni.

A forrásnövelés lehetőségei

- Az államnak ösztönöznie kell a magánszektor jelenleginél nagyobb arányú részvételét a hazai sportélet finanszírozásában. Ennek érdekében célzott, indirekt gazdasági ösztönzőkkel kell elősegíteni, hogy egyrészt a munkaadók a jelenleginél nagyobb szerepet vállaljanak dolgozóik sportoltatásában, másrészt a szponzorálás és a mecénatúra vonzóbbá váljon; ne csak az élsportnak juttasson forrásokat, továbbá a lakosság is többet költsön a sportra saját egészségének megőrzése és aktív szórakozásának biztosítása miatt (kommunikációval, illetve közvetett ösztönzőkkel). Megoldását a munkavállalók sportolásának támogatása kedvezően adományozható cafetéria elemmé tétele is elősegítheti. Szintén ösztönző céllal szükséges létrehozni egy elismerő díjat a szponzorok és mecénások megbecsülésére, erkölcsi elismerésére.

- A sport önfenntartó képessége jelentősen növelhető, a profitorientált működés felé tolható, amennyiben az más üzleti (kereskedelmi, szolgáltatási) tevékenységhez kapcsoltn jelenik meg.

- A szabadidős célú sporttevékenység eredményes támogatását szolgálja [a SZJA-ból] az szja-ból felajánlható 1% [a személyi jövedelemadó meghatározott részének az adózó rendelkezése szerinti felhasználásáról szóló 1996. évi CXXVI. törvény 4/A. § (1) bekezdés b) pontjára figyelemmel az éves költségvetési törvényben meghatározott, valamint a civil szervezeti kedvezményezett körbe tartozó] jelenlegi rendszere, amelynek fenntartása a jövőre nézve is indokolt. A befolyó összegek növelésére költségvetési forrásokkal támogatott, hatékony

médiakampányok szükségesek. A felajánlott összeg legyen többletforrás az állami sportigazgatás számára, melynek felosztása, felhasználása és ellenőrzése társadalmi szakmai kontroll alatt történjen, elkülönülten a „sport-költségvetés” egyéb kiadásaitól. (A jelenlegi rendszer eddigi két éve 224, illetve 200 millió Ft rendelkezést, forrást biztosított kb. 30-35 ezer felajánlótól).

- Kiegészítő forrás teremthető [**Európai Unió**]európai uniós forrásokból az Új Magyarország Fejlesztési Terv megvalósításán keresztül. A sport területén kitűzött társadalmi célok és a meghatározott fejlesztési prioritások között összhang van (létesítményfejlesztés, továbbképzés). Ezen forrásokhoz való hozzáférésre elsősorban komplex fejlesztések és kapcsolódó területek (mint a képzés, esélyegyenlőség, regionális kapcsolatok stb.) esetében nyílik lehetőség. Ilyenek például főként a kevésbé fejlett régiókban beindítandó településfejlesztési és kohéziós törekvésekkel összhangban álló [**létesítményfejlesztési**]létesítményfejlesztési programok. Tekintettel a turizmus ágazatközi jellegére, a turizmusfejlesztés elősegíti a sportfejlesztés céljainak megvalósítását is (aktív turizmus különböző formái).

- A kerékpáros útvonalak és a jelzett [**turista úthálózat**]turistaút-hálózat kiépítése és fenntartása hozzájárul a falusi[-] és az ökoturizmus fejlesztéséhez. Az „aktív turizmus” terén elérendő célok a Nemzeti Turizmusfejlesztési Stratégiában fogalmazódnak meg részletesen. Egy tudásvezérelt és megújuló társadalom érdekében képzési, továbbképzési és kommunikációs programokat kell indítani a sport szempontjából inaktív rétegek és korosztályok célzott megszólítása, valamint az iskolai sport fejlesztését biztosító továbbképzési programok megvalósítása révén.”

28. A Javaslát „**IV. 2. A SPORT FEJLTÉTELRENDSZERÉNEK FEJLESZTÉSE**”, „**3. A szervezeti rendszer korszerűsítése**”, „*Központi sportigazgatás*” pontja az alábbiak szerint módosul:

„Kulcsfontosságú a sport ernyőszervezeteinek, szervezeti és irányítási rendszere működésének racionalizálása, a pénzelosztás sokszereplős rendszerének egyszerűsítése, a „túlzott strukturáltság” megszüntetése. A racionalizálás és gazdaságosabb működtetés, a közös érdekképviseletben és együttes fellépésben rejlő szinergia lehetőségeinek kihasználása érdekében szükség van egyes szervezetek összevonására, számuk csökkentésére, feladataik újragondolására.

Az eddigi többszereplős struktúra helyett a jövőben két köztestületre van szükség: a Magyar Paralimpiai Bizottságot önálló szervezeti egységként integráló Magyar Olimpiai Bizottság mellett egy, a sport minden területét átfogó, hatékony, szakmai és érdek-képviseleti civil ernyőszervezetre. Kiemelten fontos, hogy a területek egyéni érdekei az integráció következtében ne sérüljenek. Az újonnan létrejövő, átfogó civil szervezetben vagy köztestületben markánsan meg kell jelennie a fogyatékossgal élők sportjával, a diáksporttal, az egyetemi-főiskolai sporttal, valamint a szabadidős célú sporttal kapcsolatos szakmai tevékenységeknek és ezek érdekképviseletének is.”

29. A Javaslát „**IV. 2. A SPORT FEJLTÉTELRENDSZERÉNEK FEJLESZTÉSE**”, „**3. A szervezeti rendszer korszerűsítése**”, „*Helyi és területi sportigazgatás*” pontja az alábbiak szerint módosul:

„Az önkormányzatok a szervezetük és kapcsolatrendszerük alakításában, valamint a helyi közszolgáltatások körébe tartozó feladataik ellátása terén nagyfokú önállósággal

rendelkeznek. A kormányzattal való kapcsolatuk alapját a jövőben a szorosabb együttműködés, a sport területén ellátandó feladatok megosztása és az **[információ-áramlás]** információáramlás kölcsönös biztosítása jelentheti. Hosszú távon a területi és települési önkormányzati sportigazgatásnak az erőforrások koncentrációjában, a meglévő helyi potenciák feltárásában, a horizontális együttműködések és a sportszervezetekkel történő közvetlen kapcsolat kialakításában fontos koordinatív szerepet kell betölteniük. Ezért célszerű egy egységes – a közigazgatás reformelképzeléseit figyelembe vevő, a regionális és a kistérségi struktúrákhoz illeszkedő – új sportigazgatási rendszer megalkotása.

Valamennyi tervezési-statisztikai régióban létrejöttek a Regionális Fejlesztési Tanácsok, valamint a szakágazati döntés előkészítő szakmai szerveként működő, szakmai tanácsadó jellegű Regionális Sportfejlesztési Bizottságok (RSB). A jövőben a létrehozandó regionális decentralizált szervezeteket (7 db) fel kell ruházni valódi igazgatási (döntéshozatali és végrehajtási) jogkörökkel. A regionális decentralizált szervezetek feladatának kell lennie az adott régió sportfejlesztési stratégiája és programja, valamint azok operatív részleteinek kidolgozása. Emellett a regionális decentralizált szervezeteknek kell ellátniuk a területi sportfejlesztés vertikális és horizontális koordinációs feladatait, a központi és regionális sportfejlesztési érdekek egyeztetését. Javaslatot kell tenniük a sporttal összefüggő fejlesztésekre, a Regionális Fejlesztési Tanácsok hatáskörébe utalt decentralizált források sportcélú felhasználására. A tervek elkészítésében és megvalósításában együtt kell működniük más ágazatok (pl. kultúra, egészségügy, turisztika) regionális szervezeteivel. Létre kell hozniuk a regionális együttműködési hálózatot a sport térségi szereplőivel. Figyelemmel kell kísérniük a lakosság egészséges, **[mozgás-gazdag]** mozgásgazdag életmódjával kapcsolatos változásokat és igényeket.

Részt kell venniük a sportinformációs rendszer működtetésében és továbbfejlesztésében, a sportpályázati rendszerek lebonyolításában, a sportvállalkozásokat ösztönző támogatási rendszer kidolgozásában, a humán erőforrás-fejlesztésben, a testnevelés és a sport területén dolgozó szakemberek folyamatos tájékoztatásában, a képzések, továbbképzések szervezésében. Az RSB-k decentralizált szervként történő létrehozásához és működtetéséhez szükséges az intézményesülés, továbbá a forráselosztás decentralizálásának szabályozási szempontból történő kidolgozása. Az RSB-k létrehozása és működtetése jelentős plusz forrás bevonását, továbbá létszám bővítést nem igényel, a jelenlegi sportigazgatási rendszer átalakításával, racionalizálásával, a meglévő humán erőforrás-állomány bázisát alapul véve, központi költségvetési többletkiadást eredményező hatás nélkül megoldható, ugyanakkor jelentősen javulhatna a sport-civiliszervezetekkel történő kapcsolattartás, a kompetenciák megszerzését lehetővé tevő képzési folyamatokba történő bekapcsolás és a döntési folyamatokba történő tényleges bevonás.

A sport gyakorlati szintjeivel (egyesületek, oktatási intézmények, sportiskolák) az önkormányzatok állnak a legközvetlenebb kapcsolatban. Az önkormányzatok szerepe a sport pénzügyi, tárgyi, személyi feltételrendszerének biztosításában – különösen a kistételepeken – meghatározó. Az önkormányzatok a központi sportigazgatás stratégiai partnerei.

Az önkormányzati rendszeren belül a méretgazdaságosságot követő, a közszolgáltatások hozzáférési lehetőségeit javító tendencia érvényesül, melynek nyomán a jövőben a kistérségi feladatellátás szerepe növekszik. A sport területén a települési önkormányzatok horizontális együttműködésének lehetőségét a többcélú kistérségi társulások, vertikális kapcsolatainak erősítését pedig az Önkormányzati és Térségi Koordinátori Hálózat teremtheti meg.

A kistérségekkel hosszú távon tervezett együttműködés szándéka, hogy az ágazatközi és a sportágazati célkitűzések – a szubszidiaritás és a partnerség elvének **[figyelembe vételével]** figyelembevételével – az információ-áramlás felgyorsításával, az erőforrások koncentrációjával, a helyi potenciák feltárásával, a civil szféra széles körű bevonásával,

tudásbázisra épülve a lehető legnagyobb hatékonysággal és szakszerűséggel valósuljanak meg, amellyel összefüggésben:

- A feladatellátásban érintett kormányzati és önkormányzati, valamint civil partnerek együttműködésével ki kell dolgozni a sportigazgatás kistérségi modelljét.
- Ösztönözni kell azt, hogy a települési önkormányzatok többcélú társulásai az alapító okiratukban vállalt közösen ellátandó közszolgáltatási feladataik között a sport területét – mint a társadalompolitikai célkitűzések megvalósításának egyik eszközét – is szerepeltessék.
- A települési önkormányzatok többcélú társulásainak meglévő munkaszervezeteihez és infrastruktúrájához kapcsolódva ki lehet építeni a Nemzeti Sportstratégia helyi programelemeinek megvalósításáért, az operatív feladatok ellátásáért felelős – komplex humán feladatokat is ellátni képes – sportmenedzseri hálózatot. A szolgáltató sportigazgatás új kistérségi struktúráját nem új jogszabály megalkotásával, hanem a meglévő normakörnyezet alkalmazásával, ill. kiterjesztésével, az önkéntesség elvén, a sportban meglévő hálózati elemek és részfunkciók összekapcsolásával kell létrehozni. A feladat ellátása központi költségvetési **[többletforrás-igénnyel]**többletforrásigénnyel nem jár.
- A sportmenedzserek foglalkoztatásának alapvetően a helyi erőforrások növelését, illetve azon helyi közszolgáltatásoknak a megszervezését kell szolgálnia – a sport és az ahhoz kapcsolódó területeken – amelyek garanciális elemeket biztosítanak a központi ágazati célkitűzések (Nemzeti Sportstratégia, Nemzeti Turizmusfejlesztési Stratégia stb.) megvalósítására is. Ezért a kistérségi sport- és **[szabadidő menedzserek]**szabadidő-menedzserek alkalmazását önként vállaló, és ahhoz megfelelő önrészt biztosító önkormányzati társulásokat ösztönző támogatásban kell részesíteni.
- A kistérségi sportmenedzser tervezett feladatai többek között: A Társulási Tanács szakmai szervezeteivel, valamint az önkormányzati és térségi koordinátorral együttműködve részt vesz a sportágazattal összefüggő fejlesztési programok kidolgozásában, az integrált kistérségi együttműködések elősegítésében, **[mindenek előtt]**mindenekelőtt a szabadidő-gazdaság és a humán erőforrás-fejlesztés terén. Közreműködik továbbá a sportinformációs rendszer működtetésében, a helyi adatbázisok létrehozásában, gondoskodik a vertikális és horizontális információ-áramlásról. Összehangolja és segíti a szabadidősport, a diáksport és az utánpótlás-nevelés feladatainak ellátásában részt vevő helyi szervezetek, kistérségi szereplők tevékenységét.”

30. A Javaslat „IV. 3. A SPORT INNOVATÍV ELEMEI – INNOVÁCIÓS HÁLÓ”, „1. Sportegészségügy” pontja az alábbiak szerint módosul:

„A sportegészségügy, ennek részeként a sportorvoslás a fizikai aktivitást, illetve a sport tudományos és gyakorló orvosi vonatkozásait jelenti. Egyik meghatározó funkciója a magas szintű fizikai aktivitást rendszeresen végző versenysportolók, ezen belül az élsportolók egészségügyi ellátása, gondozása. További feladatai a **[multi-diszciplináris]**multidiszciplináris, illetve specifikus jellegéből fakadnak. **[Multi-diszciplináris]**Multidiszciplináris, mivel integrálja az orvostudomány mindazon területeit, ahol a testmozgás a terápia és a rehabilitáció eszközeként felhasználható. Ugyanakkor specifikus, mivel a megfelelően irányított, tervezett, egyénre szabott edzésprogram képezi a gyógyítás, illetve a rehabilitáció alapját.

A sportegészségügy fejlesztésével kapcsolatos feladatok:

- A primer prevenció [egészség-fenntartó]egészségfenntartó tevékenységek orvosi és vizsgálati háttérének biztosítására a regisztrált szabadidős-sportolók minél tömegesebb bevonásával, azoknak térítés ellenében szolgáltatást nyújtó országos sportegészségügyi hálózatot a már meglévő három Regionális Sportorvosi Centrumot bázisként használva kell fenntartani, fejleszteni.

Feladatuk a regisztrált szabadidő-sportolók fittségi tesztjeinek kidolgozása, rendszeres mérésének megszervezése, adatbázisuk létrehozása, hozzáférési lehetőségének biztosítása a Nemzeti Sportinformációs Rendszer számára, és más egyéb, fizetőképes keresletüket kielégítő sportorvosi szolgáltatások nyújtása.”

31. A Javaslat „**IV. 3. A SPORT INNOVATÍV ELEMEI – INNOVÁCIÓS HÁLÓ**”, „**2. Oktatás, képzés, továbbképzés, szakképzés – a szaktudás**” pontja az alábbiak szerint módosul:

„A [sportszakember-képzésben]sportszakemberképzésben a sport mindhárom területén elengedhetetlen az oktatás és a képzés átfogó megújítása: innovatív, tanulást segítő technológiák, módszerek és eszközök kifejlesztése, a hatékony tudásmegosztást lehetővé tevő képzési struktúra kidolgozása, a képzési tartalom mielőbbi korszerűsítése. Tekintettel az [EU tagországok]EU-tagországok többségének gyakorlatára, valamint a hazai szakképzés és felnőttképzés fejlesztési irányaira, a [sportszakember-képzés]sportszakemberképzés struktúráját oly módon kell korszerűsíteni, hogy a szakképesítések – a modularitást is figyelembe véve – tartalmilag egymásra épüljenek. A tartalmi-módszertani megújítás során kiemelt figyelmet kell fordítani a hazai és nemzetközi tudományos kutatások eredményeinek átvételére és elterjesztésére.

A szakemberszükséglet kielégítésében kapjon kiemelt szerepet az intézményes, jól szervezett és [gyakorlat-orientált]gyakorlatorientált oktatás, nevelés, képzés. A tudásanyag korszerűsítésében vállaljanak kezdeményező szerepet a sporttal foglalkozó felsőoktatási intézmények, a képzés szakmai (sportági) felügyelete legyen a sportági szövetségek feladata és felelőssége. A szövetségek legyenek felelősei a szakemberek gyakorlati képzésének és továbbképzésének oly módon is, hogy a fiatalok szerezhessenek tapasztalatot a gyakorlott edzők mellett.

A szakemberképzés korszerűsítésének részeként kezdeményezni és ösztönözni kell – az új szakképzési dokumentumokhoz igazodó – tankönyvek és egyéb tanulmányi segédletek kiadását. Ennek részeként – összhangban a Kormány szakképzés-fejlesztési stratégiájával – ki kell fejleszteni az iskolarendszeren kívüli képzésben alkalmazható digitalizált tananyagokat, kezdeményezni és segíteni kell a képzésben részt vevő oktatók továbbképzését.”

32. A Javaslat „**IV. 3. A SPORT INNOVATÍV ELEMEI – INNOVÁCIÓS HÁLÓ**”, „**3. Sporttudomány**” pontja az alábbiak szerint módosul:

„Alapvető hosszú távú cél az új – a világszínvonalat is ismételten elérő/meghaladó – sporttudományi eredmények felmutatása.

A sporttudományos tevékenység hatékonysága javítható, amennyiben a kutatások összehangoltan, koordináltan, egy határozott stratégia mentén folynak. Szükség van egyrészt a szakma részéről egy modern, a gyakorlatban alkalmazható, a sportszakma valós igényeinek megfelelő, pragmatikus segítséget nyújtó sporttudományi stratégiára. Mindemellett szükség lenne a sporttudomány önálló tudományágként történő teljes értékű elismertetésére is. A

stratégiát **[nem csak]**nemcsak a sportszférában tevékenykedők, hanem számos más fórumon, társtudományban, továbbá kapcsolódó területeken – turizmus, önkormányzatok, gazdaság stb. – tevékenykedők számára is elérhetővé kell tenni.

A sporttudományos tevékenység összehangolásában fontos szerep hárul a sok évtizedes tapasztalattal rendelkező, de állami, szakmai együttműködéssel megújulási folyamatot megkezdő Magyar Sporttudományi Társaságra (MSTT), a Magyar Testnevelő Tanárok Országos Egyesületére (MTTOE), Magyar Edzők Társaságára (MET), valamint a Nemzeti Utánpótlás-nevelési és Sportszolgáltató Intézet (NUSI) szervezeti keretei között működő Utánpótlás-nevelési Igazgatóságra, és Testnevelési és Sportmúzeumra.

A jövőben az elaprózott, kevés társadalmi relevanciával bíró kutatások helyett az erőforrásokat az átfogó, több területet és témát összefüggéseiben feldolgozó, a gyakorlati alkalmazást széles körben lehetővé tevő kutatások támogatására kell koncentrálni. A kutatási eredmények gyakorlatba történő alkalmazását minden esetben hatástanulmánnyal kell alátámasztani.

A széles körben hasznosítható tudományos kutatások **[eszköz-ellátottságát]**eszközellátottságát pályázatok útján javítjuk. Emellett törekedni kell arra, hogy megalapozzuk a sporttudomány imázsát annak érdekében, hogy a jelenleg rendelkezésre álló szűkös anyagi forrásokon túl más támogatási alapokból is részesülhessenek.

A **[sportszakember-képzés]**sportszakemberképzés új struktúrájának megfelelően kulcsfontosságú a sporttudomány és ezen belül a sportkutatás országos hálózatának létrehozása a **[sportszakember képzésben]**sportszakemberképzésben és továbbképzésben érdekelt felsőoktatási intézményekre – a Semmelweis Egyetem Testnevelési és Sporttudományi Karának kutatói bázisára, mint a felálló rendszer centrumára, a Magyar Sporttudományi Társaság szellemi tőkéjére, illetve a vidéki sporttudományi központokra – alapozva. Kiemelten fontos az egészségorientáció a mozgás-gazdag életmód és a fittség, mint társadalmi érték erősítése a sporttudomány eszközeivel. Az aggasztó **[egészségstatisztikák]**egészségstatisztikák tükrében a szabadidős mozgásprogramok **[bevéralásvizsgálata]**bevéralásvizsgálata szükségszerű. Az ezen és egyéb sporttudományi területeken végzett kutatásoknak és eredményeknek a kidolgozás alatt lévő Nemzeti Sportinformációs Rendszerbe is be kell kerülniük. A gyakorlati hasznosulás érdekében minden információnak hozzáférhetővé kell válnia minden felhasználó számára.

A sport és tudástársadalom olyan új típusú együttműködésére van szükség, ahol az elméleti tudások, hagyományok közvetlenül kapcsolódhatnak a gyakorlathoz, hozzájárulhatnak a sportban részt vevők tanulási képességének és tudásának növekedéséhez, például egy „élő sportmúzeum” és a megfelelően működtetett tudományos műhelyek folyamatos kialakításával egy olyan sporttudáshálózat, és olyan bázisműhely jöhet létre, amely a hazai sport muzeológia és sporttudományos kutatás értékeit a kor informatikai technikájának,[,] vívmányainak felhasználásával tárhatná a nagyközönség elé. A magyar sporttudomány és az egészségnevelés nélkülözhetetlen dokumentumainak létrejötte és a sporttudomány tárgyi emlékeinek megőrzése érdekében ki kell alakítani a gyakorlati módszerek tudományos megalapozása terén jelentős eredményeket elérő fiatal sporttudósok támogatásának feltételeit.”

33. A Javaslat „IV. 3. A SPORT INNOVATÍV ELEMEI – INNOVÁCIÓS HÁLÓ”, „4. Sportmenedzsment, sportmarketing” pontja az alábbiak szerint módosul:

„A *sportmarketing* sporttermékek[-] és sportszolgáltatások értékesítése közvetlenül a sport fogyasztói számára. Magába foglalja azokat a tudatosan tervezett tennivalókat, amelyek szükségesek ahhoz, hogy a sportfogyasztók igényeit és a vágyait tudásmenedzsment segítségével kielégíthessék. Az állam feladata a sportmarketing terén, hogy összekapcsolja a sportot és a gazdaságot, illetve hogy ismertté tegye a sportszféra szereplői számára a gazdaság szabályait. Fel kell térképezni, és elemezni kell a sportfogyasztói szükségleteket, tehát fókuszában a sportfogyasztó áll.”

34. A Javaslat „IV. 3. A SPORT INNOVATÍV ELEMEI – INNOVÁCIÓS HÁLÓ”, „5. A sport kapcsolatrendszerei” pontja az alábbiak szerint módosul:

„Mai kultúránkban nem kapcsolódik össze a sport, a test rendszeres edzése a szellemi képzéssel, a tudatos [kulturálódással]kulturálódással, a mentális fejlesztéssel. Nincs meg a szükséges összefüggésrendszer a szabadidős célú sport, a szabadidősport és a tudástársadalom, továbbá az információs társadalom között. Ezeknek a területeknek a jövőben szervesen illeszkedniük kell egymáshoz.

További fejlődési lehetőség rejlik a sport és a környezet-, valamint természetvédelem kapcsolatrendszerének javításában is, pl. a környezettudatosság növelése és a Nemzeti Parkokkal való együttműködés területén, különös tekintettel egyes fokozott környezetterhelést és természetkárosítást okozó extrém sportok üzésére.

Az állami források katalizátor szerepe mindaddig nehezen tud érvényesülni – így megtakarítások is nehezen érhetők el –, ameddig nincs megfelelő modell a szabadidő-gazdaság területén a magántőkével történő hatékony együttműködésre. Ugyanakkor a civil szervezetek sincsenek kellőképpen bekapcsolva a fontos társadalmi célok elérésébe. A külön-külön ösztönzött, illetve támogatott tevékenységek sokszor párhuzamosan, kis hatékonysággal folynak, így a finanszírozás sokszor mozaikszerű, elaprózódó. A kiegyensúlyozott térségi fejlesztésekhez szükséges a városok és környezetük – rurális kistérségek, integrált kistérségi programok – közötti élő kapcsolat megteremtése. A szabadidő-gazdaság erre is lehetőséget nyújt.

Az állami sportigazgatás decentralizációs törekvése mellett komolyan vesszük a szolgáltató állam eszmeiségéből eredő követelményt, és a Nemzeti Sportinformációs Rendszert eszközként felhasználva közvetlen kapcsolatot építünk ki a sport civil szféra résztvevőivel, stratégiai partnereivel.

A horizontális együttműködések jelenleg nem elég erősek, pedig a regionális és az integrált kistérségi együttműködések ezt fokozottan igényelnék. Hiányoznak a szinergiákat kihasználó programok, a komplex szaktudások, a specifikus, ugyanakkor mobilan átalakítható közösségi terek, létesítmények a szabadidő-eltöltés területén.

A sportra[-] és az aktív turizmusra épülő komplex turisztikai termékek kialakításával egyidejűleg a turisztikai szolgáltatások kínálata is bővül. A magyarországi turizmus elsősorban Budapestre, valamint a Balatonra koncentrálódik. A turisztikai szempontból kevésbé frekventált régiók fejlesztési irányainak meghatározásakor a sport által kínált lehetőségeket minden esetben figyelembe kell venni. Ilyen lehetőséget jelenthet például az élményfürdőkhoz köthető strand sport, a természetjárás, a kerékpáros turizmus, a vízi turizmus, valamint a lovas turizmus fejlesztése, vagy a központi és helyi sporttörténeti gyűjteményekhez kapcsolódóan kialakítandó korszerű, „élő sportmúzeum” és látogatóközpontok fejlesztése.”

35. A Javaslat „IV. 3. A SPORT INNOVATÍV ELEMEI – INNOVÁCIÓS HÁLÓ”, „6. Versenyképesség és foglalkoztatottság” pontja az alábbiak szerint módosul:

„A sportban a vállalkozások és különösen a foglalkoztatás szempontjából jelentős kihasználatlan erőforrások, tartalékok rejlenek. Az Európai Unióhoz újonnan csatlakozott **[kelet-közép európai]**kelet-közép-európai államokban a sportban foglalkoztatottak aktív népességhez viszonyított aránya messze elmarad a régi tagállamokéhoz képest.

Mivel a szervezetek számát tekintve a sport az egyik legnagyobb szegmense a hazai civil szférának, a foglalkoztatottak száma viszont alacsony, egyértelmű, hogy a munkát elsősorban önkéntesek végzik.

Mindezek alapján hosszú távú célunk, hogy a sportszférában a foglalkoztatottság az önkéntességtől a teljes, illetve a részmunkaidős foglalkoztatás irányába tolódjon el. Jelentős mértékben növekedjen azoknak a tanároknak, sporttudósoknak, edzőknek, versenybíróknak, sportszakembereknek, sportvezetőknek, sportorvosoknak a száma, akik a sportban való tevékenységet élethivatásként választják, a sportszférában mint munkavállalók vesznek részt.

A **[foglalkoztatás-bővítésben]**foglalkoztatásbővítésben jelentős szerep hárul a sportban érdekelt, illetve a sporttal összefüggésbe hozható vállalkozásokra. A sportvállalkozások számának és profiljának bővüléséhez az állam hatékony, vállalkozásbarát környezet kialakításával, vállalkozásfejlesztéssel, **[első sorban]**elsősorban a kis és közepes méretű vállalkozások, valamint a szabadidő-gazdaság fejlesztésével, támogatásával járulhat hozzá.

Bár közvetlen munkahelyteremtő képessége viszonylag csekély, mégis **[ide tartozik]**idetartozik két kezdeményezés, amelyek hosszú távon kijelölik a sportban való foglalkoztatás növekedésének irányát. Az egyik a kistérségi humánmenedzseri rendszer bevezetése (lásd a szervezeti rendszer korszerűsítéséről szóló fejezetet), a másik pedig a regionális és kistérségi multifunkcionális szabadidőközpontokhoz kapcsolódó munkahelyteremtési funkció.”

36. A Javaslat „IV. 3. A SPORT INNOVATÍV ELEMEI – INNOVÁCIÓS HÁLÓ”, „8. Sportkommunikációs stratégia” pontja az alábbiak szerint módosul:

„A Nemzeti Sportstratégia végrehajtásának eredményessége nagymértékben azon múlik, hogy mennyire sikerül a programba bekapcsolni, az együttműködésbe bevonni, a végrehajtásban érdekeltté tenni a sport területén érintett szakembereket, szervezeteket, intézményeket, valamint a lakosságot. Ebben kiemelt szerepe van a tervezett lépések kommunikációjának, az üzenetek eljuttatásának az érdekeltek felé. A hosszú távú gondolkodás tehát megköveteli a kommunikációs stratégia kialakítását is. A konkrét kommunikációs stratégia megvalósítási technikájának kiválasztása mellett fontos meghatározni a sport stratégiai üzenetének tartalmát! Ezek az üzenetek a teljesség igénye nélkül:

- A rendszeres testedzés a legkiválóbb primer prevenciós eszköz az egészségmegőrzés, egészségmegtartás szempontjából.
- A sportot etikai tartalma, lehetőségei alkalmassá teszik a nevelési folyamat legkarakteresebb eszközeként történő megjelenésre. A sport a nevelés egyik leghatékonyabb eszköze. Kiváló sportolóink egyben minta- és példaképek is, rá kell irányítani a legkiválóbb személyiségre a társadalom figyelmét. Ők igazi példaképekké válhatnak.
- A sport közösségi kohéziója rendkívül erős. A sportközösség alkalmas a hétköznapi élet, az életminőség döntő átforgatására.
- Az egész életen át tartó testedzés és tanulás, **[kulturálódás]**kulturálódás az igazi ideánk, ezt tartjuk a harmonikus személyiség kifejlődése szempontjából a legfontosabbnak.
- A stratégia „Sportoló Nemzet” ideájában gondolkodik, amibe szervesen beletartozik a „Sportnemzet” rangunk megőrzése, értékeink védelme. Az ország egészségi állapotának

jelenlegi helyzete gyökeres változást követel a rendszeres testmozgás motivációs és attitűd rendszerében, valamint gyakorlatának kialakításában.

- A sport a kultúra szerves része. A sportolási tevékenység nem szakadhat el a humán területektől, szervesen kapcsolódnia kell például az oktatási, **[kulturálódási]**kulturálódási folyamatokhoz.
- A sport minden egyes területére be kell kapcsolni a tudástársadalom és informatikai társadalom, továbbá a sporttudomány eredményeit, a sportegészségügy vizsgálatait és vívmányait, a sport menedzselésének ismereteit.
- A sport alkalmas eszköz a szabadidő-gazdaság fejlesztésének ösztönzésére.
- Csak a tiszta eszközökkel elért sportsiker az igazi érték! A sportsiker elérése – mint cél – nem szentesítheti bármilyen eszköz alkalmazását.

Ezen értékek közvetítése állandó feladatunk. Stratégiai partnereink (testnevelők, edzők, óvónők, gyógytornászok, pedagógusok, sporthoz kapcsolódó **[médiá szakemberek]**médiászakemberek) véleményének direkt kommunikációra épülő formálása útján, üzeneteinknek találkoznia kell a médiában elindított akciók hatásával!

Áttörés szükséges a szemléletben, akcióink háttéréként a jövőben egységes gondolati háttérrel alakítunk ki.

A kommunikációs stratégia két fő részből kell, hogy álljon, amelyet két fő feladat határoz meg.

a[.] A Nemzeti Sportstratégia gondolatainak, szemléletváltó üzeneteinek, gyakorlati lépésvajaslatainak eljuttatása a célcsoportokhoz.

b[.] A Nemzeti Sportstratégia megvalósulását elősegítő önálló kommunikációs projektek, kampányok létrehozása.

A kreatív kampányok gondolatiságával, szellemiségével széles társadalmi elvárásokat, igényeket kell megfogalmazni elősegítve, öngerjesztő folyamattá válva a **[több szintű]**többszintű társadalmi kommunikációt. Lényeges, hogy a kommunikáció az egész országot behálózza, ezért a regionális sporttanácsoknak, a megyei sportigazgatóknak, valamint az Önkormányzati és Térségi Koordinátor Hálózatnak is szerepet kell kapnia az életmódváltás, szemléletváltás információs munkájában.”

37. A Javaslat „**IV. 3. A SPORT INNOVATÍV ELEMEI – INNOVÁCIÓS HÁLÓ**”, „**9. A sport és a környezetvédelem kapcsolata**” pontja az alábbiak szerint módosul:

„Cél elsősorban a figyelemfelkeltés és -felhívás a sport és a környezetvédelem, természetvédelem kapcsolatára, továbbá az erre vonatkozó nemzeti és nemzetközi civil szervezeti kezdeményezések támogatása. A sport minden területének, konkrét gyakorlatának a környezetvédelem és természetvédelem aktív **[figyelembe vételére]**figyelembevételére, a megelőzésre kell irányulnia. Különösen érvényes ez az infrastrukturális fejlesztésekre és a természetben végzett sporttevékenységekre.”

38. A Javaslat „**IV. 3. A SPORT INNOVATÍV ELEMEI – INNOVÁCIÓS HÁLÓ**”, „**10. Esélyegyenlőség**” pontja az alábbiak szerint módosul:

„Az utánpótlás rendszerünkben kiemelten fontos szerepet játszik a **[Héraklész program]**Héraklész-program (Bajnokprogram, Csillagprogram). A program az esélyegyenlőség megteremtését is támogató modell, mindemellett azonban fontos lenne a

tehetségek sporttudományos alapokon nyugvó kiválasztása, a tehetséggondozás tudatosabbá és pontosabbá tétele. A fent említett célt is kívánja szolgálni a közeljövőben létrehozandó Nemzeti Sportinformációs Rendszer, valamint az utánpótlás műhelyek fejlesztése.”

39. A Javaslat „**IV. 4. HAZAI RENDEZÉSŰ VILÁGVERSENYEK ÉS ESEMÉNYEK**” pontja az alábbiak szerint módosul:

„A jelentős nagyságrendű fejlesztések és széles körű, aktív állami részvételt igénylő, nagy társadalmi-gazdasági hatásokkal bíró ún. mega[-]rendezvények – az olimpia és paralimpia, **[labdarúgó EB]**labdarúgó-EB, Forma 1 – és nagy társadalmi jelentőségű események támogatása nem csupán sportpolitikai, hanem kormányzati, társadalmi döntést igényel. A sportpolitika döntési kompetenciája lényegesen kisebb költségvetésű rendezvények – a Világkupa (VK), az Európa-bajnokság (EB), valamint a világbajnokság (VB) – körében érhető tetten.

A kiemelt hazai rendezésű világesemények (EB, VB, VK) támogatási gyakorlatában a korábbi évek tapasztalatai alapján még inkább szükségessé vált az ezen események támogatásához meghatározott szabályozás és szempontrendszer betartása és betartatása.

A sport számára a leghatékonyabb döntés megkönnyítése érdekében már rögzítésre került – a jövőben ennek pontos betartása szükséges – hogy:

- ha valamely esemény megrendezéséhez garanciavállalás, illetve a Kormány döntését igénylő létesítményfejlesztés, beruházás, eszközbeszerzés szükséges, a regisztrációs kérelem csak a Kormány pozitív döntését követően vehető nyilvántartásba;
- tervezett módon a felnőtt és az az alatti első utánpótlás korosztály Világ- és Európa-bajnoksága, valamint a felnőtt Világ Kupa támogatható;
- Világ Kupának az adott sportág versenynaptárában Világ Kupaként meghatározott versenyt tekintjük. Ezzel összefüggésben a Világ Kupa megrendezéséhez legfeljebb 2 évente nyújtható támogatás.

A támogatások megítélése elsősorban nem a sportágak gazdasági helyzetének javítását, hanem a tudatos, a sportágak adottságainak is megfelelő fejlesztését szolgálja. Rá kell irányítani a szövetségek figyelmét arra, hogy milyen ágazatközi lehetőségek rejlenek a hazai rendezésű világesemények megrendezésében. Minden támogatást meg kell feleltetni a magyar társadalmi és gazdasági körülményekkel és igényekkel, hiszen csak a források megfelelő koncentrációja révén lehet hatékony és megfelelő eredményeket elérni. Törekedni kell arra, hogy a sport kapcsolatrendszere fejlődjön és pótlólagos források bevonására alkalmassá váljon.

Egy sikeres világverseny hazai megszervezése közvetett és közvetlen módon (függően a sportesemény nagyságától, sportágtól, helyszíntől, időponttól) pozitív hatást gyakorol a turizmus eredményeire is. Ezért törekedni kell arra, hogy mindkét szakterület igényeinek megfelelő program, verseny, sportesemény támogatása valósuljon meg. A sikeres verseny azon túl, hogy területfejlesztési, gazdaságélénkítési érdekeket is szolgál, az ország imázsának emeléséhez is nagyban hozzájárul. A kölcsönös figyelem, a kapcsolatok építése legyen evidencia. (Ugyanakkor a turizmus szempontjából kevésbé jelentős, azonban hagyományosan sikeres magyar sportágak világeseményeinek támogatását is szükséges biztosítani.)

A fentiek figyelembevételével lehetővé teszi egyrészt az egyre nagyobb számban megrendezésre kerülő és támogatást igénylő események még differenciáltabb és koncentráltabb kiválasztását, valamint a rendelkezésre álló állami támogatások hatékonyabb felhasználását. A jövőben az állami, önkormányzati és **[sportág-specifikus]**sportágspecifikus érdekeket és szempontokat figyelembe véve, mérlegelve szükséges felmérni és meghatározni az egyes események

megrendezéséhez kötelezően előírt és nagy értékű beruházások, fejlesztések központi költségvetést terhelő nagyságát, és több éven áthúzódó támogatásának mértékét. El kell érni, hogy a rendezvénytámogatásnak a sportra, a gazdaságra, a régióra, a településre nézve fejlesztő hatása legyen. Ennek érdekében célszerű az események megrendezésének gazdasági, társadalmi, sportszakmai feltételeinek alakulását folyamatosan nyomon követni, illetve a fejlesztések tervezésekor az esetleges rendezési lehetőségek vonzatait szem előtt tartani. A hazai rendezésű világversenyek és események állami támogatása mögött a tudatos koncepció megjelenésével, a versenyrendezés pozitív hatással lesz mind a társadalom számára, mind az adott sportág fejlődésére.

Kiemelt állami feladatok a sport feltételrendszerének fejlesztésére vonatkozóan:

- A sportot és a sportolást ösztönző gazdasági és jogi környezet megteremtése, a stratégiával összhangban lévő sporttörvény megalkotása.
- Racionális és hatékony létesítményfejlesztési politika megvalósítása.
- Egyszerűsített szervezeti struktúra kialakításának támogatása.
- Kiszámítható, átlátható és ellenőrizhető finanszírozási rendszer kialakítása.
- Forrásbevonás lehetősége céljából [EU pályázatfigyelés]EU-pályázatfigyelés és információtovábbítás a sportszféra számára.
- A szakemberképzési rendszer reformjának támogatása.
- A társadalom és a gyakorlat számára releváns, széles alkalmazhatóságot lehetővé tevő kutatások támogatása a sporttudomány-fejlesztési stratégia alapján.
- Működő, felhasználóbarát Nemzeti Sportinformációs Rendszer megalkotása.
- Következetes, koncepcionális kommunikáció megvalósítása.
- Világversenyek rendezésének támogatása racionális döntéshozattal.

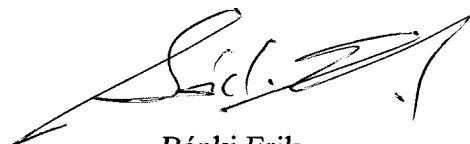
„ A sport, az nemcsak testnevelés, hanem a léleknek is a legerőteljesebb és legnemesebb nevelő eszköze.”

[Szent–Györgyi]Szent-Györgyi Albert (Szeged 1930)”

Indokolás

A módosító javaslat a helyesírási javításokat tartalmazza.

Budapest, 2007. június 12 .

Bányi Erik
elnök